

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Atasoy Müftüoğlu

FİRAK

Düzenleyen: bilgindK
2018-07-14

BBCE
düşünce

kitap

F İ R A K

ATASOY MÜFTÜOĞLU

AKABE YAYINLARI

1 9 7 8

Yayın Hakkı :

akabe

Yayın Ticaret ve Sanayi A. Ş.

Bayındır Sokak 50/1 Yenışehir/ANKARA

Dizgi Baskı : Elif Matbaacılık, Tlf. : 30 16 48 Ankara

İ Ç İ N D E K İ L E R

	Sayfa
Fırak	9
Dönüş İnancıdır	13
İnsanınızın Başkalaştırılması	17
Özkişiliğini Yitiren İnsanımız	21
Yabancılaşmanın Yerlileşmesi	25
Düşüncenin Yozlaşması	30
İnsanın Eşyaya Tutsaklığı	35
Yabancılaşmanın Özgürlüğü	38
Toprağın Açlığı Sürerken	42
Diri Vakitlere Doğmak	46
Çetin Mevsimlerle Büyümek	50
Bir İnanç Toplumuna Doğru	54
Kalem Uygarlığı	59

Ey insan! Kerim olan Rabbine karşı seni aldatan ne?

O Rab ki, seni yarattı, seni düzenine koydu, sana uygun bir biçim verdi.

Seni, muhtelif suretlerden dilediği bir şekilde terkîp eyledi.

Hayır, daha doğrusu siz, hesab ve ceza gününü inkâr ediyorsunuz.

Kur'an-ı Kerim 82/6 - 7 - 8 - 9

Bütün iklimlerde insanın ve insanlığın acıları konuşulmaktadır. Evren tümüyle bir kargaşa alanı görünümünü almıştır. Kargaşa, çağı belgelemektedir. Gerçeklerin dünyasından günden güne ayrılan insan, güncel önerilerin etrafında çözüm aramak durumunda bırakılmıştır. İnsan coğrafyasına kaygı ve sıkıntı egemen olmuştur. Toprak, umutsuzlukları ve iniltileri dinlemektedir.

Bireylerden toplumlara, toplumlardan uluslara varan çizgide karamsarlıklar derin izler bırakmaktadır. Bu ortamda, sağlıklı bir birey, sağlıklı bir toplum, sağlıklı bir devlet ancak düşlerde biçimlendirilebilmektedir. İnsan sevgisi ile yüklü kalemler insanın serüvenini yazıyorlar. Evrendeki aydınlıkların sahibi, insan, temel işlevlerinin yolunu açmaya çağırılıyor.

Çağın getirdiği gereksinimler insanı maddileştirmiştir. İnsan kendi kendisinin tutsağı olmuştur. Bu şartlarda yalnızca bireysel çıkarların kavgası verilmekte, bireysel yarar çekişmeleri giderek, toplumlar içi çekişmeleri doğurmakta ve büyüyen bu kavgalar çağdaş toplumlar bünyesinde onulmaz yaralar açmaktadır. Sosyal bunalımların urlaştığı toplumlarda birey güvencesi kalmamıştır.

Çağımızda konuşulan, insanlığın durumu ve geleceği değil, daha çok siyasal yönetim biçimlerinin durumu ve geleceğidir. Bütün bir yeryüzünde, bütün bir insanlık, tek tek kendi yararları doğrultusunda kullanabilecekleri bir

dünyayı düşünmekte ve böyle bir dünyayı gerçekleştirmeye çalışmaktadırlar.

Günümüzde, siyasal düzenlerin yapısında teknoloji insan ilişkilerini tanzim eden, özellikle insanı koruyan bir unsur yer almadığı için, insan, içine doğduğu siyasal düzenlerin istediği bir yapı biçimini kurmaya ve korumaya zorlanmaktadır. İnsan, uluslararası düzeyde sürdürülen siyasal düzenler arası kavgada garip ve talihsiz bir konum içerisinde. Bu şartlar altında insan, amaçsız gelişmişliklerle, gününü gün etmekte, gerçek anlamıyla yaşamamaktadır.

Gerek kapitalist ve gerekse marksist toplum düzenlerinde ve bu toplumlar insanında her geçen gün artan ve yoğunlaşan sorunlar daha da belirginleşmekte, başvuru her yeni yöntem bu konuda yeni başarısızlıkların haberini vermektedir.

Çağdaş toplumlar da bireyin topluma karşı sorumluluğu söz konusu olmadığı gibi, toplumların bireylere karşı sorumluluğu da söz konusu değildir. Bireyler yalnızlığın, toplumlar da çıkmazların evreninde yaşamlarını sürdürmektedirler.

Çağımızda ortaya çıkan her sosyal olay bütün bir insanlığa önemli bir gerçeği duyurmaktadır. Bu, tümüyle maddî esaslar üzerine kurulu kapitalist ve marksist düzenlerin insana ilişkin sorunları kesinlikle çözüme kavuşturamayacakları gerçeğidir.

İnsan toplumsal düzenlerden, toplumsal düzenler de insandan uzaklaşmışlardır. İnsan devlete yakınlık duymamaktadır. İnsan - düzen ilişkisi anlamını yitirmiştir. Bireysel ve toplumsal kargaşayı doğuran ve besleyen burada ortaya çıkan bağımsızlıktır. İnsanın ve toplumun koruyan, denetleyen ve diri tutan yapısal değerlerle bağları kopmuştur.

Hakikate bağılı insan mahzun, kişisel yararlarına bağılı insan saldırgandır.

Çağdaş toplumları ve çağdaş insanı etkisi altında bulunduran ve süren bütün bu çıkmazlar karşısında insanımızın ve toplumumuzun konumu üstüne, yeni bir yaklaşımla düşünmeli değil miyiz? Evreni kuşatan bu çağdaş karabasan, nasıl olmuştur da, köklü bir insan, devlet ve uygarlık geleneği olan bu topraklar üzerinde yayılma olanağı bulabilmiştir?

İnsanlık tarlasını, inanç ve gönül verimleriyle göklere kadar yükselten bir öğretinin çocukları, hangi geri kalmışlıkların ve hangi ıskallıkların tutsağı olmuşlardır.?

Sitemiz İnsanına önsüz ve sonsuz bağışlar verilmiştir. Alanımıza doğan her insan, mutlak bir kurtuluş bildirisinin insanı yücelten yükümlülükleriyle buluşmaktadır. Kutlu bir emanet, kuşaklar boyunca yüreklerden yüreklerle engin bir içtenlikle, bir görev bilinci içerisinde taşınmıştır. Bu kutlu emanete sadakatla bağılı bulunulduğu sürece, Hakikat'in ulaştığı her yerde ve her konuda mutlak kurtuluşun kapıları açılmıştır. Hak buyruğunun egemen olduğu dönemlerde insan ve toplum ilişkileri en soylu çizgilere ulaşmıştır. İnanç insanının ürünleriyle erdem anıtları oluşturulmuş, insana engin güzellikler sunulmuştur.

Toplum yararları adına Hak'ka kul olan birey ile, birey yararları adına Hak ölçüsüne teslim olan toplum dengesi- nin oluşturduğu bayındır düzenin çocuklarından, günümüz insanı çağın yüzünü ağartan girişimler beklemektedir. Kur'an Öğretisi mutlak bağlılık ve teslimiyet istemektedir. İnsana hizmet için, yürek işçiliği istemektedir.

Yabancılaşmalar insanımızı Kur'an öğretisinin dünyasından ayırmıştır. İnsan bu büyük ayrılığın felâketini yaşa-

maktadır. Hak'kın koyduğu mutlak düzenin önerilerine sım sıkı bağlananlara mutlak kurtuluş armağan edilmiştir.

Toplum olarak biz, bir «insan  rneği»ni kaybetmenin, ondan uzaklaşmanın, o insan olmaktan çıkmanın acılarını duymaktayız. Günümüzden daha da kötü sayılabilecek tarih şartlarında, bir büyük devrimi, bir büyük insanlık devrimini gerçekleştiren «insan»ı günümüzde ger ekleştirmedik e, zihinlerimizde ve yüreklerimizde büyüttüğümüz toplumu ve devleti gerçekleştirmemiz düşünülemez.

Vakitler, o insanı, insanlığın önüne çıkarma vakitleridir.

Büyük i  hesaplaşmaların günleri avuçlarımızın içerisindedir. Hayatımızı tümüyle kendi ger eklerimizin gerekliliklerine ayarlamanın saatleri önümüzdedir.

şimdilerde vakitlerimizi «Siz hakikat doğrultusunda bulunduğunuz sürece, sapıklıkta olanlar size zarar vermezler» şeklindeki Kutlu Peygamber sözünün bilinci doldurmaktadır.

DÖNÜŞ İNANCADIR

Tarihin en trajik savaşı insanla çağımız arasında sürmektedir. İnkârın çocuğu olan yüzyılımızın insana karşı çıkışı doğal sayılmalıdır. İnsan üstüne düşünmekten ve onu kavramaktan korkan ve fakat onu bir an bile kovalamaktan vazgeçmeyen materyalist düşüncenin harcını karıştırdığı yüzyılımızın, insanı ihmal etmesi bir tarafa, onu karşısına alması yapısının gereğidir.

Çağdaş kültürlerin ve teknolojinin getirdiklerine karşı, insan, onurlu ve yürekli bir direniş vermektedir. Teknoloji için, insan yığınları ve insan sürüleri vardır, insan yoktur. Teknoloji insanı istihdam etmektedir. Büyük öğretilerin, zengin kültürlerin, insanlık üzerindeki tesirleri yok olmak üzeredir. Irk ve kültür, siyasal ve sosyal yapı farklılıklarına karşın, bütün bir yeryüzünü ve bütün bir insanlığı, giderek teknoloji kültürü biçimlendirecektir. İnsanın elinden ve yüreğinden insani olan her şey alınmaktadır. Dünyanın hemen her yerinde görünürlerde sürdürülen kavgaların insan ve insan değerleri adına yapılmadığı ortadadır. Şimdilerde, başkaldırma gibi görünen dalgalanmaların, insan'ın insan için giriştiği bir eylem olmaktan öteelerde olduğu bilinmelidir. İnsan başkaldırabilseydi, bu, yüzyılın anlamını değiştirir ve bu da belki yeni bir uygarlığın işareti sayılırdı. Çünkü, insanla uygarlık arasında doğal bir ilişki bulunmaktadır. Uygarlık dışı insanın kişiliğinden sözedilemez.

İnsan sabırla beklemektedir. Çağ ile hesaplaşma hazırlığındadır. İnsanı direnişindeki onura götüren de bu sabrı

olmalıdır. Uygarlığın insana, insanın uygarlığa yabancılaş tığı bu olumsuz ortamı ancak insani öğretiler değiştirebi lir.

Cephelerden tutun fabrikalara, oradan mektep ve mey danlara kadar, insan, yaratılış gayesine tamamen yabancı tebliğlere muhatap olmaktadır. Sanırsınız ki, insan sürgün dedir ve özgürlüğü adına giriştiği her atılım şiddetle mu kabele görmektedir. Yaratılmışların en saygı değer olanı insan, Varlığı Mutlak Olan'dan, Mutlak Sahip'ten koparıl mak istenmekte ve fakat bir başka yere de götürüleme mektedir. Ülküsü kin olan, anarşizm olan materyalizm an cak öldürmeyi bilmektedir. Özünde ancak makine sevgisini büyütebilen çağdaş uygarlık, evreni saran gürültüden insa nın hüznünü ve yalnızlığını duymamaktadır. Eşya sistemi nin getirdiği baskı ve zorunluluklar karşısında insanı savu nacak bir sistem de yoktur. Teknolojinin yozlaştırdığı ve işlevsiz bir biçime dönüştürdüğü batı uygarlığının, insanı, bulunduğu bu ortamdan çıkaramayacağı meydandadır.

Yarın yenilenmesi mutlak olan insanı bu çağ eskit mektedir. Materyalizmin de, kapitalizmin de en güvenilir silahı olan propoganda, dünyanın her yanında makinenin zaferini alkışlarken, her gün daha da ağırlaşan insanın ız dırabı konusunda ölüm sessizliğini seçmektedir. Hiç bir rejim, insanın günümüzdeki talihsizliğini vurgulayan dü şünürlerin, sanatçıların, bilginlerin önerilerini dikkate al mamaktadır.

Çıkışından bu güne, çeşitli kafalarda çok ufak değişik lik ve tadillere uğrayarak gelen materyalizm, bugüne ka dar hep basit ve kolay olanın peşinde koştuğundan, sorun ların belki en zoru olan insan bahsinde ciddiye alınır bir şey söylemiş değildir. İnsanı tesadüflerden alıp yine tesa düflerin çaresizliğine sürükleyen, sorumsuzluğa davet eden, insanın görevi, acıları, mutluluğu ve iç dünyası üs

tüne düşünürken karanlıklara dalıveren materyalizm, tez olacak düşünce şartlarından yoksun olduğu için, sürekli olarak inancın karşısına çıkmış, Kadir-i Mutlak'ın kendisine «halife» olarak yarattığı insan için hazırladığı ölçülerin değişmez ve eskimezi ile döğüşmeyi başarısının güvencesi saymıştır. Başarısı ise ortadadır. İnsan'ın makineye tutsaklığı devam etmekte, yalnızlığı, unutulmuşluğu devam etmektedir.

Materyalist düşüncenin hazırladığı 20. yüzyıl uygarlığı bir krizler panayırırır. Her tarafından insanın çığlıklarının duyulduğu bir panayır. Bu çığlıkta insanın çilesinin, tutsaklığının sona ermekte olduğuna, insanın sürgünden dönme-ye hazırlandığına dair ışıklı izler görüyoruz. İnsan, karanlıkları süratle yarmakta, inanç dünyasının kapılarını zorlamaktadır.

Sömürgeci güçler elinde insanın ölümünü kolaylaştırıcı ve çabuklaştırıcı bir işlevi olan teknolojinin, insanın ve insanlığın öz değerleri dünyasında süregelen depremler ve bu depremlerin acı ile seyredilen enkazı karşısında anlatacağı bir şeyi kalmamıştır.

Materyalist modern uygarlık sefahat ile sefaleti birlikte seyretmektedir. Uygarlığın en belirgin tarafı budur ve yarın sadece bu tarafı ile anılacaktır. Sefahat çağın yıkılışını çabuklaştırmakta, sefalet ise insanın ızdırabını artırmaktadır.

Madde ve manâ plânında her gün yeni Hiroşima ve Nagazakiler yaşamaktadır. Tarihin şaşmaz mahkemesinde yargılanacak olan ise çağımız uygarlığı olacaktır.

Teknolojinin azgın istihası için savaşılan insan, cephede ölümlerin en dayanılmaz olanının kucağına terkedilirken, makine yeni cinayet planları kurmak üzere cepheleri bırakmaktadır.

Bütün bu cinayetlerden, yorgunluklardan, kayıplardan, yalnızlıklardan, kan ve ölüm pazarlarından, kin kusan bakişlardan, sevgisizlikten, azgın ihtiraslardan, sonu gelmez gürültülerden, umutsuzluktan dönmektedir insan.

İnsan 20. yüzyıl tutsaklığından dönmektedir.

İnsan, insana dönmektedir. İnsan barışa ve barışın ebedi düzenine, kaybolan değerleri adına yapılacak kutsal düşünce savaşına dönmektedir.

Çileli bir tecrübe devresi geçiren insan, haberlerin en doğru olanını bulmanın muştusuyla dönmektedir.

İnsan inanca yönelmektedir, İslama yönelmektedir.

İnsanı ancak Müslüman duyabilir, kavrayabilir.

Müslüman için insan, evrenin özetidir, bütün bir varlık dünyasının gözbebeğidir.

Çağımız insanla barışmak zorundadır. Teknoloji ve uygarlık kendi başarılarında büyük payı olan insanla barışmak zorundadır. Tarihi boyunca hep savunmada duran, karşı çıktığı inanç fikrini hep ardından takip eden materyalizm, yenilgisini kabul etmek zorundadır.

Batı uygarlığının durmadan kendi düşünce iklimine çağırdığı insan, yeni sapmalara karşı ustalık kazanmış; insan eliyle hazırlanmış ekonomik ve siyasal doktrinlerin giderek kendisi için hazırladığı modern engizisyonlara tanıklık etmiş ve kararların yanılmaz ve vazgeçilmez olanını vermiştir :

İnsan Allah'a dönecektir.

İNSANIMIZIN BAŞKALAŞTIRILMASI

Onurlu bir kültür ve uygarlık mektebinin mirasına sahip olan toplumumuz, kendisinin uğratıldığı çeşitli değişim safhalarında birtakım kayıplar vererek, nihayet güçlü ve sürekli sınav dönemlerine ulaştı. Yenilgi ve kayıplar üstüne, yalnızca düşünülen günleri arkada bırakıyor ve geleceğimizi kurma yolunda çileli bir hesaplaşma devrini de ağır ağır idrak ediyoruz şimdi.

Bir önyargılar fırtınasının koparıp aldığı insanımız, çoktandır bir batı şoku geçirmekteydi de, tam sağlık umudunun, belli belirsiz işaretlerini verdiği bir sırada, kısıvrak marksizm nöbetlerine yakalanıverdi. Önyargı yenilgisine uğrayanların başlattığı ve sürdürdüğü ilk başkalaşma olan batıcılık ve onun bir başka yanı olan materyalizmin, insanımızı giderek marksizme götürdüğü şimdilerde daha da kesin bir şekilde anlaşılır hale gelmiş bulunmaktadır.

Toplumumuzun tarihi yanılgılarının başlıcası ve affedilmez olanı insanımızı yitirmemize sebep olan «başkalaşma» dır. Bu başkalaşma bir karabasandır, çaresizliktir, bltip tükenmez endişelerin davetçisidir, bir inkâr barınağıdır, toplumumuzu ve insanımızı eskitme eylemidir.

Her şeyden önce kovulması gerekli olan bu başkalaşma olmalıdır. Başkalaşmayı önleyecek tek kaynağın, yerli düşünce olduğu gerçeği üzerinde, ısrarla düşünülmelidir.

Toplumumuzun yarınlarının temel harcını yoğuracak olan genç kuşakları ve onları eğiten kurumları, materyalist

ve marksist iklimlere götürmede en önemli etken olan bu başkalaşma, büyük bir bozguna uğratılmadıkça, gelecekte insanımızı daha da çetin şartların beklediği hatırlardan çıkarılmamalıdır.

İnsanımız, ciddi yorgunluklar dönemine hazırlamaktadır kendini. Yarına daha kesin ve daha belirgin çizgilerle gitmenin zorunluğu duyulmaktadır, derinden. Düşünce hayatımızın bizden beklediği : Yabancılaşmanın, yerli düşünce dünyasından uzaklaşmanın, tutsaklığın her türlüşünün sonunun hazırlanmasıdır. İstenilen kayıpların sürmemesidir.

Son yüz yıllık dönemde onulmaz operasyonlara uğrayan toplumumuzun sosyal bünyesi, engin bir özlem içerisinde tarihi diriliğine yeniden kavuşma olanaklarını hazırlama durumundadır. Her alandaki fukaralıklarımızın kökeninde izlerini gördüğümüz başkalaşma hareketlerini geride bırakmak, düşünce planında verilecek bir savaşla mümkün olacaktır.

Yerli düşünce ve değerler bütününü, tartışmasız terkle yola çıkan, yenilgilerimizin sorumlusu insan tipinin günümüzde halen konaklayacak bir yer bulamamış olması, üzerinde önemle durulması gereken bir konu olmalıdır. Dün devletler kurmada ve hayatiyetini sürdürmede, büyük uygarlık, bilim ve kültür inşalarında yüksek ustalık örnekleri vermiş ve tarihçe aklanmış bir düşünceyi, başkalarına uyararak horlamanın ve yaban kafaların yürüttüğü bu horlama şamatasının, toplumumuz için ne kadar pahalıya malolduğu gün gibi ortadadır. Yaban yollarında ömür tüketenlerin toplumumuza kazandırdıkları bir işportacı kültüründen başka bir şey değildir. Bunların işi şu kadar yıldan beridir hep kolay olanı söylemek olmuştur. Bunlar, haysiyetli bir seçim yapabilmemiş değildirlir. Ne kesin kabul ahlâkındadırlar, ne de kesin inkâr. Hiç bir ulusun, hiç bir toplumun tarihinde

böyle sloganlarla beslenen beyinler ve yürekler görülmemiştir. Başkalaşan insan hiç bir dünyanın, hiç bir kültürün ve hiç bir yaşama biçiminin hakkını verebilmiş değildir. Başkalaşan insan tipinin çok iyi bildiği bir tek şey vardır. O da her şartta kendi rahatını ve kişisel dünyasını koruyabileceği bir düzeni istediği gibi yönlendirmektir. Bu arada, daha genel anlamda ortaya çıkan bir gerçeği vurgulamakta yarar vardır. Bu gün hemen bütün bir dünyada, hemen bütün siyasal ve ekonomik düzenler, kimi insanların ve kimi sınıfların rahatı ve yararı adına kitlelere haksızlık etmekte, kitleleri zulum altında tutmaktadırlar.

Başkalarını kafalarında büyükçe çizenler, idealize ettikleri ülkeyi bir türlü kuramadılar. Hayattan umudunu kesen bir hasta gibi kendini bırakan, başkalaşan insan, özgürlüğünü yitirmekle kalmadı, ne kadar yabancılaşırsa o kadar küçüklüklere uğradı. Her gün etrafımızda tesadüf ettiğimiz, bir çıkış yolu arayan, aradıkça çıkmazların üstüne varan, kafalarında bin türlü kuşku çibani taşıyanların dünyaları gün geçtikçe daralmakta, kararmaktadır.

Başkalaşan İnsan, uydulaşan insan olmuştur. Başkalaşan insan hep başkalaştırmanın arkasında koşturulmuş olandır. Başkalaşan insan, hep bir evet-hayır dialogu içinde gezinmeğe tutsak edilmiştir. Başkalaşan insan bizde makine insan tipini doğurmuş ve evvelce tayin edilmiş sloganları belirli mevsimlerde tekrarlamak onun görevinin başlıcası olmuştur. Makine insan söylenenlerin, geçerliliği propagandasının en sadık sözcüsü olma durumunu hep muhafaza edegelmiştir. Materyalist - Marksist ortaklık ne diktetirmişse o tekrarlanmış ve yerine getirilmiştir. Bu insan tipi, insan hayatının ağır yükümlülükleri karşısında ancak bozgunu seçebilmiştir.

Makine insan için korkuların en şiddetlisi, gönlünde inanç ışığı, alnında secde izi taşıyan Kutlu Kitap Kur'anın,

oluşturduğu olgun ve gerçek insan rneği ile karşılaşmak ve onun ölümsüz haberine muhatap olmaktır.

Korku yerini şifa bulmaz buhranlara bıraksın artık.

Başkalaşan insan devri sona ermektedir.

İnsanımız çağrılmaktadır her yandan.

Haber yayılmaktadır... lmsz muştu yayılmaktadır...

Toprağımızın beklediği insan gelmektedir.

G görevlerin insanı gelmektedir.

İnsan, İslâma yürümektedir. İnsan, insanı yazmakta ve konuşmaktadır.

•Diriliş•, insanı, İslâma hazırlamaktadır.

Artan ızdıraplarımıza ve yorgunluklarımıza aldırmadan, hasret türküleri dilimizde, gelmesi geciktirilen insanı karşılamaya ıkıyoruz.

Dirilişle tazeleniyor, Dirilişle yenileniyoruz.

Umut yükleniyor, kitap kuşanıyoruz. Yolların en aydınlık olanında, hanerelerimizde ve kalemlerimizde çağrılarının en güçlüsü var.

Dağarcıklarımızda bitmeyen mesafeleri katetmeye yetecek azıklarla, yeniden doğmuş gibi bir kez daha Kutlu Kitap ğreniminden geçiyoruz.

ÖZKİŞİLİĞİNİ YİTİREN INSANIMIZ

Batı'nın kendi eliyle toplumumuz bünyesinde bir uygarlık putu yonttuğu günden beridir, insanımız, geçmişte olduğu gibi, gelecekte de kendisini yüceltecek olan mutlak değerler düzeninden propoganda baskısıyla kaçmakta ve uzaklaşmaktadır. Geçmişte ortaya koyduğumuz insan ve onun devleti modelinin hatırlatılmasına dahi tahammülü olmayan batı, bu uzaklaşmayı engin bir keyifle seyretmektedir.

Her alanda, insana güç kazandıran bir tarih devletin çocukları, uygarlık adına çirkin düşünce bataklıklarına uğratılmışlardır. Maddi zenginlikler uğruna yapılan yüz kızartıcı toprak sömürgeciliği devrini tamamlamış ve artık daha da çirkin olan düşünce ve inanç sömürgeciliği başlamıştır. Batı inatçı bir öznellikle insanımızı kendi adıyla anılan uygarlık anlayışına çağırmaktadır. Çağrılanın, kendi öz uygarlığından, evrensel bir hüviyeti olan uygarlığımızdan söz etmesi çirkin ve yoz suçlamalara yol açmaktadır. Batı, insanımızı teslim alma kararındadır. Dün çağrı ve zorlarna dışardan gelmekte iken, günümüzde bu eylem batı adına içerden yapılmaktadır. Kendi iç bünyesinde devamlı kaybeden batı, dışardan hep kazanır görünmektedir. Batı'nın sosyal ve siyasal anlamda güçlü olduğu düşünülmemelidir. Batı'nın kendi iç krizini gizlemek üzere uluslararası planda ve uluslararası çapta sorunları gündeme getirmek ve sergilemek gibi ustalıkları vardır. Batı'yı güçlü kılan, geri kalmış Asya, Afrika ülkelerinin büyüyen zaaflarıdır.

Çağımızda batı, «uygarlık» ihraç ediyor, geri kalmış uluslar da her alanda batı düzeyinde bir dünyaya ulaşmak için «uygarlık» ithal ediyorlar. Bu uygarlığın, ulusların, kendi özgün değerleri ve toplumsal gerçekleri doğrultusunda bir düzeni gerçekleştirmelerine tahammülü yoktur. Uygarlık putunun içindeki tesir sahası daralırken, dün olduğu gibi bugün de dışarda bağlılarının artması ve toplumların kendi anlayış çizgisine taşınması yolunda, yoğun ve aceleci gayretler sarfedilmektedir. Bugün düşünce planında insanını veren bünyenin, yarın toprağını da vereceğinden şüphe edilmemelidir.

Batının çizdiği tasasız ve kayıtsız insan örneği, bizde ve diğer Orta Doğu ülkelerinde söz sahibi konumdadır. Buralarda toprak, kültür ve düşünce kaygusu taşımayan, büyük çapta özkişilik kaybına sebep olan baskınlara uğranılmıştır. Özkişiliğini yitirenin, geride bıraktığı bir şey yoktur. Yetenekleri de yitmiştir, özgürlüğü de. Özkişiliksiz insan hep batıyı dinlemekte ve batıyı anlatmaya çalışmaktadır. Özkişiliksiz insan, uygar telakkiler adına, kendi toprağının insanıyla savaşmakta, yerli görüşler ile savaşmaktadır. Düşünce dünyamızda hastalıklı bir bakış açısı geliştirilmiş, insanımız yabancı düşünce salgınına yakalanmıştır.

Düşünce, sanat ve edebiyat alanında bir yabancılaşıma ve kopya yarışı vardır. Bu alanda kendi uygarlık ve kültür dünyamızın üslubuna tesadüf etmek mümkün değildir. Her konuda ortaya çıkan verimlerin hemen hepsi daha çok siyasal amaçlıdır, ya da günceldir. Bu ortamda siyasanın dışında insana sunulabilecek bir değer yoktur. Özkişiliksiz insana göre çağdaş insan, Tanrıyı, inancı, insanı, düşünceyi, estetiği, sevgiyi bilen değil, siyasayı bilen insandır.

Yalanda yerleşen söz, kiralananmaya hazır kalem, bu söz ve kalem dostluğunun karaladığı kitap, aynı gayenin aş-

günlük hizmetçisi durumuna girmişti. Anadolu insanı durmadan yabancı dünyalara götürülecektir.

A. Camus uygar batı insanını «çiftleşen ve gazete okuyan» olarak tarif ediyordu. Anlaşılan uygar insanın çevresi iyice küçülmektedir. Bizde özkışılıksızlığı bayrak laştıranların, sosyal, siyasal ve kültürel alanlarda insanımıza göz açtırmak istemeyenlerin, yerli düşüncüyü konuş-turmadan vurmak isteyenlerin talip oldukları insan örneği, Camus'nün tarif ettiği insan örneğidir. Çağdaş uygarlık adı-na işte başlanılan günlerden bu yana, insanımız hep aynı çizgidedir. Aldatılmaktadır. Duygusal söylevler, ustalıkla övgüler söylenmiş ve zorla söyletilmiştir uygar yaşama tarzı için. Yabancı kökenli bütün kurum ve fikirler ortaklığının şu kadar zamandır süren uğraşları, özkışılıksız insan örneğini çoğaltmak içindi. Bu gün bu uğraşların sonuçları dövşirilmektedir. Her alanda keyfiyet fukaralığı başgöstermiştir. Mevsim zengin iktibasların mevsimlidir. İktibaslar üstüne kurulan bugünkü düzenin, sık sık büyük krizlerle karşı karşıya kalmış olmasında bu keyfiyet yoksulluğunun payı dikkate alınmalıdır.

Özkışılığını yitiren birey nasıl farkında olmadan sonunu hazırlıyorsa, özkışılığını yitiren toplumlar da öylece yıkılışlarını hazırlıyorlar demektir. Hiç bir toplum özkışılık siz edemez. Böyle toplumlar tutsak toplumlardır. GÜdülen toplumlardır.

Yerli düşüncenin aydınlık geleceği için savaşılan kalem erlerinin görevi, insanımıza kaybettiği özkışılığını kazandırmak olacaktır. Zorla gelen, ansızın bir darbe ile gelen özkışılıksızlık, kutlu düşüncenin fikir dünyasına ilk gün ışığı düştüğünde gidecektir.

Düşünce tarihimizde bir leke, bir kara sayfa olan öz kişiliksizlik baskını yüz geri edilmedikçe yaprak kımıld-

mıyacaktır. Biz, Özkişiliği, Kutlu Kitap Kur'an'la bulan, tek ve eşsiz Muştucu'nun ve onun çevresindeki her bir büyük ve soylu seçkinler olan Sahabe'nin davranışlarıyla yaşayacak olanlarız.

İnsan özkişiliğini ancak inançla kazanır, inançla korur. Özkişilik kutlu bir emanettir.

Emanet kuşaklardan kuşaklara geçecektir.

O'na ve O'nun buyruklarına düşmanlıkta geri durmayana düşmanlık, bitmez, tükenmez borcumuzdur.

Bir yanlışlar zinciri olan ve zihinlerimizi işgal altında tutan, Yunan-Latin-Batı saltanatını ve bunların üzerimizdeki aşağılık tesirlerini yıkarak, kendi öz kaynaklarımızın nimetleriyle yoğrulmak bir inanç yükümlülüğüdür.

Gökler dolusu rahmetin bağışlandığı, toprağın sonsuz bereketleri taşıdığı bir döneme yaklaşıyoruz.

Özkişilik dönemine yeniden yaklaşıyoruz.

Toprağımızın, insanımızın ve öz kaynağımızın haklarını savunmak, inancımızın bizden beklediği bir büyük sorumluluk olarak içimizdedir.

YABANCILAŞMANIN YERLİLEŞMESİ

Yüzyıla yakın bir zamandır, kendi iradesinin dışında şekillendirilmek durumunda bırakılan toplumumuzda ortaya çıkan sayısız problemlerin cevaplandırılması konusunda, tarihi ve sosyolojik değerlendirmelerin dikkate alınmamış olmasının ortaya çıkardığı arızaların, önemi inkâr edilemez. Bu konuda bir sorumluluk varsa; ki olmalıdır, o da ülkemize, onun insanına ve şartlarına bir yabancı gözü ile bakmakta fayda uman yabancılaştırmış fikir ve düşünce çevrelerine aittir.

Yeniden ciddi sancılar dönemine girmekte olan toplumumuzda çoğunlukla bu yabancılaştırmış çevrelerin tutarsız gürültülerine tanık olunmaktadır. Düşünce hayatımız katılaştırılmış ve dondurulmuş bir yöne doğru sevkedilmekte, kurak bir mevsime doğru yol alınmaktadır. Tartışma, kritik ve tahlile tahammülü olmayan yabancı tavır, söz sahipliğinde ısrar etmektedir. Yoksulluk görünürlerdedir, düşünce özgürlüğü yalnızca bunlara tanınan bir haktır. Sağlıklı bir düşünce çevresinin teşekkülü zorlaştırılmakta, yerli düşüncenin kendi kültür coğrafyası üzerinde barındırılmaması için önlemler alınmakta, yabancılaştırmanın zorlu bir şekilde kendini duyurma çabasında olduğu görülmektedir. Anlaşılan, yabancılaştırma yerleşmek, bir bakıma yerlileşmek istemektedir.

Düne kadar ulusumuzun affetmeyeceği sosyal ve siyasal bunalımları hazırlamada kirli çehresi ile karşılaştığımız

yabancılaşma, bu kez mutlak müdahale rolünde ve mevcuttadır.

Yapısına kattığı çeşitli ulusları, bağımsız ve adil bir devlet ve yetkin bir uygarlık kompozisyonu içerisinde bütünleştiren bir devlet ve uygarlık politikası, ilk kez ulusçuluk yoluyla yabancılaşmanın kucağına itilmiştir. Yabancılaşma, ulusçuluk eylemleriyle devletimizin kanına girmiş, ne varki bu yolla sözde bağımsızlık elde ederek devletimizden kopan uluslar bir daha ayağa kalkamamışlar, gün yüzü görememişlerdir.

Az gelişmiş veya daha doğru bir ifade ile az geliştirilmiş bütün İslâm ülkeleri, o gün bu gündür yabancılaşmanın tehdidi altındadır. Bu ülkelerde yerli kültür gelişiminin ekonomik gelişim ile içli dışlı bir ilgisi bulunmaktadır. Ekonomik gelişmeyi engelleyen faktörler düşünce gelişiminin de yolunu kesmekte ve göz açtırmamaktadır. Yabancılaşma, bu ülkeler insanının her alandaki başarılarının üstüne ölü toprağı serpmekte ve başarı yolunu ancak yabancılaşanlara açmakta ve bunları yüceltmekte, putlaştırmaktadır. Bizde ve diğer İslam ülkelerinde yabancılaşma, ulusal ve kültürel değerlerle döğüşmeğe devam etmektedir. Andığımız yerlerde devletin temel kurumları da bu döğüşte yabancılaşmanın yanında yer almaktadır.

Bugün bütün İslâm ülkeleri bir ortak kaderi yaşamaktadırlar. Kapitalist ve marksist sömürü, bu ülkeleri, bu ülkelerin yönetim kadrolarını teşkil eden mümessilleri aracılığıyla avuçları içerisinde tutmaktadır. Bin dört yüz yıllık bir devlet, millet, kültür ve uygarlık terbiyesine sahip olan İslam Milleti'nin geleceğı, yabancılaşma sonucu, bugün sömürgeciliğın insaf ve merhametine terk edilmiş bulunmaktadır.

Sömürgeci ellerde ustalıkli bir biçimde propaganda olanağı bulan yabancılaşma, girdiğı her yerde ilk kez yerli

değerler bütününe kayıplar verdirmeyi başarmış görünmektedir. Bunu takibeden devrede ise bütün siyasal ve kültürel kurumlar kendiliklerinden yabancılaşıma yarışına girmişlerdir. Bunlar çirkin bir propoganda saldırısında, karşı koyma gereği duymadan teslim oluvermişlerdir.

İslam ülkelerinde yabancılaşıma, Müslümanın inanç ve düşünce akımlarını kollamakta, bu akımların İslâm insanı üzerindeki tesirlerini kırmakta, giderek İslâmcı eylemleri kendi kontrolü altına almak suretiyle, kendisi için zararsız hale getirebilmektedir. Bu nedenle bu ülkelerde yabancılaşıma karşı alınan tavır, tutarlı ve geçerli olmamaktadır. Yine bu ülkelerde İslâmcı eylemler, özellikle folklorik öğeler ve gösteriler çevresinde tutulmak istenmektedir. Kaldı ki, İslâmcı eylemler, ancak kendi usul ve üslubu içerisinde yürütülebilir.

Sömürgecilik, girme imkânı bulduğu ülkelerde yabancılaşımayı çekici bir tarzda düşünce yoluyla yerleştirmeyi denemektedir. Biz, batının anlamını çoktan yitirdiği bir dönemde batılılaşma ile yabancılaşımayı karşılamaya çıkmış bulunuyorduk. Devrimler, gücünü olduğu gibi örneklerini de bu yabancılaşımadan alırken, geleceğinin güvencesini de burada buluyordu. Yabancılaşıma, bir bakıma devrimlerle, yerleşme ve yerlileşme imtiyazı almıştır denebilir. Ne varki bütün uğraşlara rağmen bu çizgide biçimsellik aşılamamış, böylece yabancılaşımanın her hali ile tarihî ve kültürel bir öz taşımadığı belgelenmiştir.

Ulusumuzun geleceğini örgütleştirmede, öncülük görevini omuzlarında taşıması gerekli olan edebiyat ve sanat, bütün şubeleriyle yabancılaşımanın buyruğu altındadır ve ulusallık çizgisinden çoktan sapmıştır. Kendi toplumunun beğeni ve tasvibini alamayan edebiyat ve sanat ürünleri, daha çok batıcı çevrelerin onayına sunulmakta ve o çevrelerde pazarlanmaktadır. Edebiyat ve sanat haya-

tımızdaki bu öykünmecilik, diğer kültür kurumlarına da yansımış ve bunlara yabancılaşma için cesaret vermiştir.

Toplumumuzun özünü değiştirmede mutlak bir yeniliğe uğraması doğal olan yabancılaşma, biçimsel değişme ve gelişmeleri kendi yararına değerlendirirken, birden yanında Marksizmi buluvermiştir. Marksizm, batıcılığın yarıda bıraktığını tamamlamak görevi ile gelmiş ve bu yolda bir hayli mesafe de almıştır. Biçimsel yabancılaşmaya razı olmadığını, fikir ve eylem planında ihtar eden Marksizm, köklü değişimler için düşünce çizgisinde savaşını sürdürmek kararında olduğunu göstermektedir. Bugün batılılaşma yolu ile yerleşme kavgası veren biçimsel yabancılaşma ve Marksizm yolu ile yerleşme kavgası veren özsel yabancılaşma, materyalist bir kökende birleştikleri halde bir çatışma içerisinde görünmektedirler. Bu çatışma daha çok siyasal üstünlük adına sürdürülmektedir. Düne kadar İslâmî içerikli yerli düşünce karşısında birlikte hareket eden bu materyalist alternatiflerin, yarın yararlarını birleştirerek yeniden yerli düşünce karşısında vaziyet alabilecekleri unutulmamalıdır. Temelde ciddi bir çatışma söz konusu olmadığına göre kavgaları bir gün bitecektir. Her iki alternatifin korkusu, yerli düşüncenin çizdiği insan örneği ile onun yoğunacağı toplum biçiminin gelmekte olduğuna dair işaretlerdir.

Hangi kanalla ve hangi ad altında gelmiş olursa olsun, yabancılaşma, girdiği ülkeler insanına rahat bir gün göstermeyecektir. Kökeninde materyalizmin yattığı ve materyalizme dönük her fikir, insani olmaktan kesinkes uzaktır. Sömürgeciliğin şimdilerde başlıca görevi yabancılaşmayı yerleştirmektir. Bitip tükenmez kavga ve buhranların kol gezdiği İslâm ülkelerinde siyasal ve kültürel kurumların yerli düşünce ile yenilenmelerinde mutlak ve tarihi bir zurettir vardır. Buralarda, önce yapılacak olan, bütün İslâmcı

girişimleri, yabancılaşımanın dikkatinden uzaklaştırmak olmalıdır. İslamcı siyasa, kendi esprisi ve özü, kendi dinamiği ve karakteriyle, sabırlı ve radikal bir kompozisyon içinde İslâm insanına ulaştırılmalıdır. Müslüman, başkalarını anlatmak, başkalarına karşı olmak gibi bir tavır bırakarak, kendisini konuşulur ve anlatılır bir düzeye çıkarmalıdır.

Anadolu, kendi insanının umulmaz kayıtsızlığı yüzünden yerleşme olanağı bulan yabancılaşımanın her çeşidinin, her alandaki tesirlerini ortadan kaldıracak yeni ve güçlü düşünce atılımlarına muhtaçtır.

Bu toprağın aydını, çok güç koşullar altında bulunmasına karşın, yabancılaşımayla hesaplaşmak zorundadır. Her türlü nefsaniliğin ötesinde ve sadece Hakikat adına yapılacak olan bir hesaplaşmada kaybedecek olan yabancılaşımadır. Batıcılık bağınazlığına tutsaklık, aşağılık bir tutsaklıktır. İnancı ve yöntemsiz bir insan coğrafyası olan batı'dan insanın geleceği adına bir eylem beklenemez. Ne geçmiş ne de gelecekle ilgi kurabilen batı insanı bir bakıma ilkel insanın güncel tutkuları içerisinde bulunmaktadır.

Gün, yazarımız, aydınımız, düşünürümüzle onurla ve erdemle doğrulmak günüdür. Yerleşmek isteyen yabancılaşımanın oyunlarını bozmak görevimizdir

Maddi ve kişisel kayguları kovmak soyluluğuna erme işimiz. Barış içinde, bir araya gelecek ellerimiz ve yüreklerimizle bütünleşmek bir ibadet sayılmalıdır.

Ancak kalem ve kitapla yol alınabileceğine inananlarız.

Bitmekte olan akşamlardan, aydınlık sabahlara, Kutlu Görevler taşımak borcundayız.

DÜŞÜNCENİN YOZLAŞMASI

Yüzyıllar boyunca Hakikat bilgisinden uzakta kalmanın bunalımını çeken insanlık, evrenin her yanında tarihin ve insanlığın yüzünü ağartan ölümsüz İslâm Öğretisinin kutlu bağışlarıyla aydınlığa çıkmıştır.

Düşüncenin göz açtırmaz yasaklarla çevrildiği çağlarda, Vahy'in muştusunu ve umut yüklü haberini alanlar kol kol evrene düşünce ışığı taşımışlar, bilgi kıtlığının üstüne bereketli yağmurlar gibi boşanmışlardır.

Kitabın, bilimin ve bilginin alabildiğine horlandığı dönemlerde, kitap da, bilim de, bilgin de, Kutlu Kitap Kur'anın karşı koyulmaz yüceliği içinde engin bir özgürlükle kucaklaşmışlardır.

En uzak iklimlerde bile olsa bilgi arama yükümlülüğünü getiren bir Öğretî, aynı zamanda eşi görülmemiş bir soylulukla bağlılarına, kendi savaş tutsaklarından bile bilim öğrenimi yolunda yararlanılmasını öğütlemektedir. Düşüncedeki bu olağanüstü evrim, çağdaş düşüncenin hiç ulaşamayacağı sınırlardadır.

Teoride mutlu bir yaşam düzenini bütün gerekleriyle eksiksiz bir biçimde ortaya koyan Kutsal Öğretî, pratiğini de Saadet Çağıyla tamamlamış ve hemen her konuda anıtlanan örnekleriyle insanlığı, derinleşen iç ve dış ilişkilerinin dünyasından çekip almıştır.

Vahy'in ve düşüncenin öncülüğünde meydana alan Kutlu Öğretî (İslâm) kısa zamanda insanını, toplumunu,

kültürünü, devletini ve bunu izleyen dönemde de uygarlığını oluşturarak tarihin üzerindeki kirli örtüyü kaldırmış ve üstünlüğün, güçlülüğün Kutlu Kitap Kur'anla kazanıldığını belgelemiştir. Tarih, hangi toplumun ve hangi düşüncenin geçmişini bu tarzda aklayabilir.

Elinde anıtsal bir nitelik taşıyan düşünce verileri bulunan bir toplum, gelecek kuşaklara ve hatta gelecek çağlara, özündeki kutlu emaneti götürecek olanaklara sahip bulunmaktadır.

Toplumumuza İslâm ruhunun, İslâm bilgisinin, İslâm dünya görüşünün yeniden kazandırılması gerekmektedir. Nerede ve hangi konum içerisinde bulunursa bulunsun Müslüman, ağırlığını çevresine duyurmak zorundadır. İnsanlar, bugünkü maddi yaşama biçiminin dışında bir dünyayı görmediler ve düşünmediler. Onlar ancak içine düştükleri ve içinde büyüdükleri düzenleri kavrayabildiler ve onları meşru saydılar. Kendilerine yalnızca, bireysel planda ve maddi anlamda yaşama kavgası olanağı verilen insanların, daha insani, daha uygar ve daha onurlu bir insan düzenini gerçekleştirmeleri beklenemez. Bu tür insan, ömrünü endişe, korku, güvensizlik, karamsarlık, hırs ve kıskançlıkla doldurmaktadır. Çünkü çağdaş düzenler, insanları bütün bu olumsuz davranışlara mecbur etmekte, mahkum etmektedir.

Ulusumuz, devletinin ekonomik, sosyal ve siyasal düzenini, İslâm inancı çerçevesi içinde şekillendirdiği dönemlerde zamanının aşılmaz devlet anlayışı ile uygulamasını ortaya koymuş, alt ve üst yapı kurumlarını en sağlıklı ve arızasız bir bütünlük içinde olgunluğa kavuşturmuştur.

Devlet, gerçek ve yanılmaz düşüncenin buyruğunda olduğu sürece gücünü korumaktadır. Çünkü devlet, varlığını ve gücünü İlahi iradeden almaktadır.

Düşüncede gelişmemişlik hastalığına tutulmaların acıklı didinmelerine karşın bu konuda tarihi gerçek budur ve bilimsel bir açıklıkla ortadadır.

Toplumumuzda ilk kez birtakım ekonomik koşulların çağırıldığı dış müdahalelerden sonra düzende baş gösteren yozlaşma, düşüncede de İslami öğretilerden ödün koparmayı başarmış ve bu suretle yabancılaşmaya yol verilmiş, giderek düzenin kendine özgüllüğü yara alınca, toplumumuzun dışarıya karşı olan direnci yitmiş ve böylelikle devlet kan kaybetmeye başlamıştır.

Bu yozlaşma ve yabancılaşma ile başlayan ekonomik bağımlılık dönemi, bir yandan düşünce sömürgeciliğine kapıları aralarken, diğer yandan insanımız ve toprağımızla düşüncede açık pazar haline gelişimizi çabuklaştırmıştır. Açık pazar haline gelişimizle yozlaşma kök salmış, yerli düşüncenin büyük düşünür ve çaplı eser dönemi kapanmıştır. Şimdilerde düşünce hayatımızın belirli bir yöntemi bulunmayışının ana nedeni, bu yozlaşma ile izah edilmelidir. Devrimlerle birlikte gelen yunan, latin, batı kökenli düşünceler işbirliğinin, yerli kültür karşısında ve propoganda planında, egemenliği sürmektedir. Yozlaşmış düşünce, bugün düzeni kendi çizgisinde tutma kavgası verirken aynı zamanda ulusumuzun kimi aydınlarını da kullanmaktadır.

Kendilerini bu topraklarla, bu insan coğrafyasıyla, bu ulusla izah eden nice yozlaşmış insanın, nice zamandır ortaya koydukları düşünce ürünlerinde önerdikleri ve çizdikleri insan tipine ne bu topraklar üzerinde, ne bu insan coğrafyasında, ne de bu ulusun değerlerini koruyan insanları arasında yer bulmak mümkün değildir.

Ciddi ve çaplı sorunlar üstüne düşünme yeteneğini yitiren yozlaşmış düşünce aydınının, yerli düşüncenin

yeniden dirilişı savaşımdan tedirgin olması bu tutarsızlıkları yüzündendir. O bitkisel yaşamını, düşünce sömürgecilerinin kolları üzerinde tüketecektir.

Toplumumuzda, tarihi, sosyolojik ve etnik gerçeklerin dışında dolaşan yozlaşmış düşünce akımı kimi zaman İslam düşüncesine karşı suçlamalarda bulunurken, kimi zaman da dinsel kökenli veya dinsel bir niteliği olan batılı ürünlere sırtını dayama zavallılığını göstermektedir. Yozlaşmış düşüncenin yaptığı, temelsizliğini ve tutarsızlığını durmadan tekrar etmekten öteye geçmemektedir.

Biz bugün ulus olarak ne kadar yozlaşmış bir uygarlık anlayışı içinde bulunursak bulunalım, bunun dışında bizi kuşatan bir öz uygarlık gerçeğimiz bulunduğunu yadsıyamayız. İnsanı, ancak bir uygarlık dünyası içerisinde düşünebiliriz. İnsan, varoluş bilincine uygarlık disiplinleri ile ulaşır, saygıdeğerliğini de bu disiplinlerle kazanır. İnsanın bütün değerlerini içeren bir uygarlık, ancak insan yaşamına egemen olabilir.

Kendisini ancak batıcı yöntemlerle izah edebilen yozlaşmış düşüncenin kısır şartlarına karşın, yerli düşüncenin meydan alması ustalıkla bir şekilde geciktirilmektedir. Bunda uzun bir süredir antitez çizgisinde kalmanın, hep savunmada durmanın büyük payı olmalıdır. Tarihi boyunca düşüncayı doyuran, besleyen ve bütün insanlığa mal olmuş düşünce erleri yetiştiren bu toprak, bu yanlış politikalar yüzünden yarın bizi verilmesi güç hesaplara çekse gerektir.

Yozlaşmış düşüncenin egemenliği altında yapılan her şey, boşun boşudur. Yenilgimiz kuşkusuz iğreti tutkularımızdandır. Bize düşen, İslam kültürünün çizdiği insanlar olarak yerimizi bulmaktır.

İslâm düşüncesi her alanda seçkinlerini vermedikçe geleceğe güvenle gitmekten söz edilemez. Kendi güzide-lerini oluşturmamayan bir düşüncenin yozlaşmayla savaşı-ması bir tarafa, kendisinin de yozlaşma tehlikesi ile karşı karşıya bulunduğu unutulmamalıdır.

Yakın ve kolay olana gitmek, günübirlik kayguların insanı olmak zamanı eskitmektir. Bir kolumuzu geçmişe, bir kolumuzu geleceğe uzatarak zamanı kuşatmaktır, işi-
miz.

Biz, gelecekteki bütün zamanları yenileyecek ve kıy-
metlendirecek güçte olan bir düşüncenin çocuklarıyız.

Düşünce altın dönemine İslâm düşünürlerinin elinde
ulaştı.

Geçmişte müminler bütün zamanlarda gerçekleştiril-
sin ve yaşatılsın için Saadet Çağı örneğini ortaya koydu-
lar. Günümüzdeki müminler de İslâmı onlar gibi anlaya-
rak, İslâma onlar gibi kendilerini adayarak, onları izleye-
rek, onlardan bize miras kalan ahlâk ve davranışların ışı-
ğında bir dünyaya açılan yolun işçileri olacaklardır.

Yozlaşmanın her türlüşünden arınmış yerli düşünceyi
yeniden kuracak ve yarına götürecektir olanlar da, Kutlu
İslam Öğretisinin, yüzlerinde kitap ışığı taşıyan genç dü-
şünürleridir.

İNSANIN EŞYAYA TUTSAKLIĞI

İnsanlık bunalımdan başka bir şeyi tanımamaktadır. Bunalan yalnızca insan da değildir. Siyasal rejimler, sosyal ve ekonomik öğretiler de büyük bunalımların önündedir. Teknoloji insanın sorunlarını cevaplandırmak yerine çoğaltıyor.

İnsani bütün disiplinleri yıkan ve yerine yeni bir disiplin koyamayan çağ anlamını yitirmekte, materyalizmin rengine bürünmektedir. Çağın materyalizmle barışması, insanla çatışmasına yol açmıştır. Bu nedenledir ki gerek kapitalizm ve gerekse marksizm çağa özgü bir işlev yüklenir olmuşlardır. Bunların, insana bakışı salt ekonomi açısından olduğu içindir ki çağ, insanı eşyalaştırmış ve eşyaya tutsak bir noktaya getirmiştir.

Ortaya çıkışlarında ekonomik gereksinmelerin temel neden olduğu kapitalist ve marksist düzenlere, maddecilik analık etmektedir. Gerek marksizmin ve gerekse kapitalizmin teoride önerdikleri özgürlük pratikte eşyanın elinde ve insan zararına işlemektedir. İnsanın tutsaklığına yol açan da eşyanın sorumsuz ve hudutsuz özgürlüğüdür. Eşyanın eşya yararına olan bu bilinçsiz özgürlüğü (ki bu eşyanın atılımıdır) üretime güç ve sürat verirken insan buna ayak uyduramamaktadır.

Üretimdeki bu dengesizlik nedeniyle insanın gereksinimleri de yapay bir biçimde arttırılmakta, eşyanın sihirli albenisi israf ve konfora kapı aralamaktadır. Maddi

düzen gereği eşya tutsaklığını kanıksayan insan, olanaklarının elverdiği ölçüler içinde eşya düzenine yerleşmektedir.

Bu karmaşta doğal gereksinmelerini karşılamakta güçlük çekenle çekmeyen, eşya düzeninde yerleşenle yerleşmeyenin arası açılmakta ve içten bir kavga başlamaktadır. Eşya düzeni, insanı, eşya üretimindeki artışa paralel bir tüketime düzen gereği zorlamaktadır. Sınıfların birbirlerine bakışlarındaki öfkeyi doğuran da bu zorlamanın ortaya çıkardığı uyumsuzluktur.

Çağımız ekonomileri de aldıkları bütün önlemlere karşın insanı tatmin edememektedirler. Teknoloji, artan insan gereksinmelerine cevap verememektedir. Çağdaş ekonomilerin de büyük sorunları vardır. Ekonomiler, insana kanaatkârlığı, lüks ve israftan sakınmayı, helâl ve haram olanı öğretememektedirler. Aksine hırsı, israfı ve lüksü, giderek düşmanlığa dönüşen rekabeti, haksızlığı, insanı yanıltan reklam ve propaganda kurumlarını tahrik etmekte ve beslemektedir.

Kavga, eşya çağının, eşya adına olan kavgasıdır. İnsan en sürekli savaşını eşya için vermektedir. İnsan, ilk kez eşyanın evrenine gözlerini açmakta ve yine onun en dişeleriyle yaşamını sürdürmektedir. İnsan, artık en çok eşyaya ilgi duymaktadır. Sevgisi eşyadır insanın. Eşya, insanın putu haline gelmiştir. İnsan, varlığını daha çok eşya ile duyabiliyor. Zihinleri ve yürekleri eşyanın işgali altında olan insanlar ancak eşya ile onurlanabiliyorlar. Günümüzde insanın saygı duyduğu ve hayran olduğu tek şey eşyadır. İnsan eşyaya yaklaştıkça, insandan uzaklaşmaktadır.

Eşyalaşma tüm insanlığın bunalımına yol açmaktadır. Eşyalaşmanın artan baskısı evrenin her yöresinde her an

büyük çapta sosyal patlamalara neden olmaktadır. Bunlar, bilinçsiz ve anlamsız ilk tepkilerdir. Tepki, bilinç ve anlam kazandığında insanlık eşya tutsaklığına veda edecek, eşya insanın tutsağı olacaktır.

Bunun için de insan ve giderek insanlık, kendisine doğal özgürlüğünü geri verecek inanç ve düşünce disiplinlerine muhtaçtır.

İnsanı eşyanın yönetimine veren çağ ve onun başarılı uygulayıcıları kapitalizm ve marksizm en ileri dönemlerinde bile insana yaklaşma olanağı bulamamışlardır. Dünden bugüne yaptıkları, insanı, yücelten ve onurlandıran mutlak değerler düzenine yabancılaştırmak olmuştur.

Maddi düzenlerin insanı, eşya düzeninin insanıdır. Onun en ileri tutkusu eşyaya ulaşmaktır. Eşya tutkusu insanın bütün tutkularının yerini almıştır.

Çağın ve çağı hazırlayan batı uygarlığının insanlığı etkisi altına alan süregelen bunalımı son aşamasındadır. Bunalımın bu aşamasında insan için ışıklı haberler vardır.

İnsanın sıkıntılarının kökeninde yerleşen eşya törenini bozmak, insan için soylu bir uğraş olmalıdır.

Eşyalaşma maddi insanın kanseridir.

Görevimiz çağa ve insanlığa insanın eşyaya egemen olacağı bir düzenin bildirisini sunmaktır. Bu İslamın bildirisi. İnsan bu bildiriye gönül vermek borcundadır. İnsan, doğumu olduğu gibi yaşamı, yaşamla birlikte eşyayı ve bütün bir evreni ve nihayet ölümü ancak İslam ile izah edebilir.

Eşyalaşan insanın hazin serüveni konusunda nihai söz, insanın ve insanlığın güvencesi, Kutlu İslam Öğretisidir.

YABANCILAŞMANIN ÖZGÜRLÜĞÜ

Sonu gelmez sorunları olan bir toplum haline getirildik. Bütün öğeleriyle insanımıza yabancı olan bir düzenin, çaresizliği ortadadır. Hemen her alanda egemenlik kargaşanın elinde bulunmaktadır. İnsan yaşam gücünü ve cesaretini yitirmektedir. İnsan hukukunu tanıyan kalmamıştır. İnsan insanı horlamaktadır, aşağılamaktadır. İnsanı aziz kılan, kutlu kılan, anlayışlara yer yoktur. Hangi imkânlar içerisinde bulunursa bulunsun insan, ancak şikâyet etmeyi ve sızlanmayı bilmektedir.

Kitleler susmakta, kitleler konuşmaktadırlar. Ne bu susmalar, ne de bu konuşmalar bir bilinç noktasında değildirler. İnsan kalabalıklar içinde kaybolmaktadır. İnsan yıkılmaktadır, insanı yıkmaktadırlar.

Bu toplumun, konuştuklarında ve yazdıklarında, insanların susuzluğunu ve umutsuzluğunu giderecek, gönül kapılarını özlemle açarak dinleyecekleri ve okuyacakları, düşünürleri, tarihçileri, edebiyatçıları ve sanatçıları yoktur. Uydu bir toplumun, bağımlı bir toplumun, kendi dünyasından koparılan bir toplumun götürülebileceği yer ancak burası olabilirdi.

Bu karanlık tabloya karşın, insanımız, kendisini bu çizgiye getiren nedenleri duymakta, düşünmekte ve bu nokta etrafında bilincini derinleştirmektedir. İnsan için yüreklerini seferber eden inanç erleri, bu kurak iklimde insana, kurtarıcı «devlet», kurtarıcı «nizam» fikrini bir bengisi gibi sunma uğraşı içerisindeyler.

İnanç erleri güncel kaygularla olduğu kadar, güncel tutkularla da savaşılmaktadırlar. Onlar örnek bir yaşama için gönüllere yürüyorlar, bir yürek kazanmak için bin dağ aşılıyorlar. Onlar Hak'ka yöneliyorlar ve Hakk'ın vadettiği evreni gerçekleştirme için kitaba ve insana sarılıyorlar.

Şimdilerde, en ileri gereklilik tarihsel etkinliğimize yeniden ulaşma gerekliliği olmalıdır. İnsanımıza, evrensel üstünlüklere aday olma sorumluluğunu duyurmak ve bu yolda ona kişilik kazandırmak bir inanç borcudur. Boş düşler nerede barınırsa barınsın, gün çilelerimizin temel nedenlerini yakalama günüdür. Yüzeysel önlemlerle bir yerlere varılamaz. Toplumumuzun kara yazgısının yabancılaşma olduğunu tekrarlayacağız. Tutsağız çünkü yabancılaşmaya. Bu tutsaklıkta aydınlık yarınlara ayarlanıyoruz. Kolaylıkla yerleşme olanağı bulan yabancılaşmanın üstüne varıyoruz. Toplumumuzun tüketilemeyen inanç özülüyle, tükenmekte olan yabancılaşma karşısında yineleniyoruz. Tarih ustası, uygarlık ustası bir ulusun yabancılaşmaya tutsaklığının anlamsızlığını duyuruyoruz.

Bütün yabancılaşmalara karşın, insanımızın kişiliğinde kendi uygarlığının belirgin özellikleri ışıkmaktadır. Düşünen insan, çağı aydınlatıcı bir inanç ve düşünce düzeyini anlamaya koyulmuştur.

Yabancılaşma, tek ve etkin bir alternatif olma yolunda toplum yapımızı yozlaştırma eylemini sürdürecektir, kendi kurumlarını doyuracak, kendi düşüncesinin aydınına geniş olanaklar tanıyacaktır. Ülkemizde, bugün, düşünce, sanat ve edebiyat ürünleri çoğunlukla yabancılaşmanın hazırladığı zemin üzerinde ortaya çıkmaktadır. Ülkemiz aydını yabancılaşmanın büyüünden kurtulamamıştır. Öyle ki, bir yanda ulusumuzun ulusal değerlerini savunur görünenler, diğer yanda çirkin bir çelişki içinde batı kül-

türü karşısında baş eğmekte, yaşamını batı insanına göre ayarlamaktadır. Bütün bunlarla birlikte yabancılaşma sürekli yitirmektedir.

Yabancılaşma gelmeden önce büyüklüğümüzdü konuşulan. Yabancılaşmadan sonra ise geriliğimiz, küçüklüğümüz yazılıp söyleniyor. Yabancılaşmanın toplumumuz için bir ülkü olmadığı ve olamayacağı, ülkülerin ait oldukları toplumlar için tükenmez bir yaşam kaynağı olduğu gerçeği, her geçen gün güç kazanmaktadır. İnsanımız görkemli tarihsel varlığını yabancılaşmayla yitirdiğini öğrenmektedir, geleceğe dönük uğraşlarımızdan bizi onun alıkoymadığına tanık olmaktadır. Sanılmamalıdır ki bizim tek uğraşımız yalnızca yabancılaşmadır. Her şeyden önce inançlarımızı ve yerli düşüncayı, kesin gerekleriyle yerine getirmek suretiyle egemenliğe kavuşturmaktır amacımız.

Tarih boyunca ancak inanç ülküsüyle varlığını sürdüren bir toplumda, inanç düşüncesi, yabancılaşmanın hatırı kırılmasın için inkar eylemleriyle aynı düzeyde tutulamaz. Yabancılaşmış insan bir kısır döngü içerisinde. O inanç düşüncesine olduğu kadar, inkâr eylemlerine de karşı olduğunu söylemektedir. İnançla inkâr arasında gidip gelmekle birlikte fiillerinde inkâra yakınlığını gizleyememektedir. Onun inanacak kadar güçlü olmasına olanak yoktur. Çünkü o güçsüzlükte ileri bir modeldir. Yabancılaşma nasıl içeriksiz ve tutarsız bir eylemse, yabancılaşma insanı da o kadar içeriksiz ve anlamsız bir insandır. Evren böyle bir insan türüne şimdiye değin çok az tanık olmuştur.

Biz yabancılaşmanın özgürlüğünü geçici bir özgürlük sayıyoruz. Toplum olarak, inanç, kültür ve uygarlık olarak bize ait olan özgün değerler bütününü geleceğe götürmekle yükümlü bulunuyorsak, görevimiz yabancılaşmayı toprağımızdan uzaklaştırmaktır.

Kalemimizin sesi, inanç ölküsü uğruna adanmış sevdalı bir kuşağın sesidir. Yabancılaşmaya ilk kez karşı duran kuşak, bu kuşaktır. Varlığını, kişiliğini, soyluluğunu, savaşçılığını, Kutlu İslam Öğretisi ile bulanların kuşağı.

Yabancılaşmanın göz açtırmadığı günlerde gönüllerimizde Kutlu İslam Öğretisinin ilk kıvılcımlarını ateşlendirerek yerli düşünce iklimine ilk kez adımlarımızı atmamızı sağlayan düşünce Büyük Doğu düşüncesidir. Şimdi-lerde sapmalara karşı bir bağışıklık içerisinde bulunuyorsak, büyük kayıplardan sonra düşüncede günümüzde de bir dirim gücü ve umudu içindeyssek, inançta ve özellikle inanç düşüncesinde yabancılaşmanın oyunlarına karşı sağlığını yitirmemişsek kuşağımız bunu Büyük Doğu düşüncesine borçludur.

İnsanımızı bir yeni yorumla ve inanç düşüncesinden ödün vermeksizin ileri atılımlara hazırlayan ve dış etkenlere karşı, materyalizme karşı, marksizme karşı dirençli tutan, Büyük Doğu ölküsüdür. Yabancılaşmadıysak, insanımızdan ve toplumumuzdan kopmadıysak bu ölkünün çocukları olduğumuz içindir.

Özgürlük içindeki yabancılaşmaya karşı, bildirimiz her geçen gün bin kat daha yankılanmaktadır.

Yabancılaşma süren bir gecedir.

Biz sabah saatleri kuşağıyız.

Büyük Doğu bir sabah sütüdür dudaklarımızda.

Yeni bir güne namazla girer gibi yeni vakitlere giriyoruz.

Bütün bir Anadolu toprağını aşkla ve çileyle yoğurarak onu büyük bir devlete ve büyük bir uygarlığa hazırlayan Horasan Erenlerinin ilhamıyla onların eylemine hazırlanıyoruz.

TOPRAĞIN AÇLIĞI SÜRERKEN

Toprağın insana, insanın düşünceye, düşüncenin inanca özlemi artmakta, gündən güne derinleşmektedir. Bir yerde, özlem kökleşmişse, orada sonsuz kavuşmalar selamlanıyor demektir. Özlemin katlanılmaz bir çizgiye gelişi demek, buluşma vaktinin gelişi demektir.

Toprak bahar haberleri vermektedir. Bahar kokusu yayılmaktadır, düşün ülkesine. Bu bir muştı sayılmalıdır.

İnsan, ısrarla devlete ulaşmak istemektedir. Çünkü insan, ancak devletle onurlanacağını bilmektedir. Bin dört yüz yıllık bir tarih dönemi, insanın devletle, devletin insanla en ileri anlamda kaynaştığını ve bununla yetkin toplumların gerçekleştirildiğini belgelemektedir.

İnsanın özlemi devletle sona erecekse, devletle başlayacak olan da onun sürekliliğini sağlayacak olan düşüncenin tutkusudur. Topraktan çıkarak, genişleyen ve düşüncede derinleşen günümüzdeki büyük açlığı, giderecek olan, devlet, toprağın devleti; insanı, yabancılaşımlarla girdiği çıkmazlardan kurtaracak olan da inançtır.

Devleti bengiliğe götürecek olan, toprağa, onun insanına, onun düşüncesine, onun inancına bağlılığıdır. Bu temel öğelerden birinin yokluğu, başka bir deyişle, yozlaşması halinde devletin sürekliliği bir tarafa varlığını da yitireceği kuşkusuzdur. Bu öğeler devletin güvencesidir. Tarih bu konuda bize tanıklık etmekte ve bizi doğrulamaktadır.

Ne kadar zamandır toprağımız her türlü başkalaşmaların yarış alanı halindedir. Bunda, yabancı yapı gereçleriyle sürdürülmeye çalışılan bir yönetim şeklinin, dıştan ve içten kendisine yönelen yıpratma eylemlerine karşı direncini yitirmiş olmasının payı büyüktür.

Bu ne bereketli topraktır ki üst üste gelen bir yığın sosyal ve ekonomik çalkantılara karşın verimliliğini; onun insanı ne soylu insandır ki umudunu yitirmemiştir.

Toprağın kendi insanının sesine kendi düşüncesinin verimlerine kendi inancının öğretilerine açlığı sürmektedir. Toprak doyacaksa devleti temel politikasının özgün bir biçimde yinelenmesiyle doyacaktır. Devletin yinelenmesi, temel politikasının özgünlük kazanması, ancak insanın yinelenmesi ve özgün bir dünyayı önce kendi yaşamında somutlaştırmasıyla mümkündür.

Şimdilerde, toplum yapımızda ortaya çıkan yoğun ağrıların nedeni, toplumları oluşturmada başta gelen etkenlerin kimi yerde yadsınır, kimi yerde tartışılır bir düzeyde tutulması olmalıdır.

Toplumumuzun sağlığını yitirmesi, insanımızın sağlığını yitirmesindedir. Kendisine, ulusuna, tarihine ve geleceğine olan güvenini yitirmiş bir toplumu umutla ayağa kaldırmak, ona, maddi anlamda varlıklı bir dünya yükümlenmekle değil, onu sarsılmaz bir ruha ve inanca kavuşturmakla mümkündür.

Yarınların devletine giden yolda tarih, sosyoloji ve kültür açısından, toplum yapısının yeniden belirlenmesi zorunluluğu ortadadır. Bütün zoraki ve çirkin çabalara karşın gerek kapitalist ve gerekse marksist yapı biçimleriyle uyuşmayan ve içten içe sürekli olarak çatışan toplumumuz adına, bir o yana, bir bu yana ödün vermek ve şirin görünmeye çalışmak, büyük çapta bir düşünce yoksullu-

ğundan ileri gelmiyorsa, toplumumuzun yabana tutsaklığını sürdürmek için yapılmış olmalıdır.

Marksistlerin İslam düşüncesi ve Osmanlı Toplum yapısından çıkarak, marksist bir yorumla ve markşizm yararına yaptıkları yapı çalışmalarından, toplumumuz için materyalist kökenli bir yapı biçimi önermelerinin olanak sızlığı sonucunu çıkarıyoruz.

Şu halde sorun açıktır. Toplumsal bunalımlara, yabancılaşmanın yataklık ettiği gerçeği, gün gibi ortadadır. Böyleyken bütün sorumluluklarımızı bir kenara itip kapitalist veya marksist dünyalarda çözüm yolu aramanın bir anlamı yoktur.

Toprağımız ve insanımızla ilgili toplumsal çalışmaların gereğini duyuyor ve önemini kavırıyorsak, bu konudaki kesin zorunluluk bize bir takım ciddi ipuçları veriyorsa, yapılacak iş bunu kendi kaynaklarımıza inerek, kendi uygarlık ve kültür değerlerimizle çağdaş bir yoruma ulaştırmak olacaktır. Yerli düşüncenin, konuya bu açıdan açıklık getirmesi sapmaları önleyecektir.

Yerli Düşünce öncü düşüncedir. Onun batıcı ve marksist dayanaklara ihtiyacı yoktur. Kaldı ki, şimdilerde, özellikle marksistler onu kendi yöntemleri için dayanak olarak kullanmak istemektedirler. Konunun başka ellerde istismarına göz yummak, giderek büyük çıkmazlara neden olabilir.

Sağlıklı ve ileri bir toplumu oluşturmada bütün alt ve üst yapı kurumlarını ve bu kurumların bütün öğelerini içeren İslam düşüncesi, marksist atılımlar için araç olarak kullanılıyor ve bu çalışmalar ciddi bir karşılık görmüyorsa, ortaya çıkan savsaklımanın hesabı çok güç ödense gerektir.

Sosyal ve ekonomik tasarımlara toplumumuza özgü bir yöntemle gitmenin vaktidir.

Toplumumuzun, insanlık önünde saygınlık kazanabilmesi için her şeyden önce kendi yapısını, gücünü ve imkanlarını algılaması, kendine bakışta yerli bir üslup kazanması gerekmektedir. Uygarlığımız, Kutlu Bir Belgeye dayanmaktadır. İnançlarımız bu belgenin evrensel ışığıyla donanarak düşüncelerimizi oluşturmaktadır.

Başkalarının ardından gitme aşağılığından kurtulmak. yükümlülüklerimizin başta gelenidir.

İnsanımızın, kendi gerçeklerinin dünyasını kurabilmesi için, tarihin gereçleri önümüzde yığınla bizi beklemektedir. Tarih ve uygarlık işçisi ellerde ve yüreklerde, bu gereçlerle çağın öncü toplumu gerçekleştirilecektir.

DİRİ VAKİTLERE DOĞMAK

İnançla yüklü insanın görevi kesintisiz ilerlemek, ara vermeden yol almaktır. Her gün bin kat daha güçlenmektir. Büyük yorgunluklara aday olmaktır. «İki günü birbirine denk olan zarardadır» Kutlu Sözünü hatırdan çıkarmamaktır; değil iki günü yılları birbirine denk geçirenleri uyar-maktır. Bu yüzden ortaya çıkan onulmaz kayıpları yığıtçe göğüslemektir. Geleceğe umut götürmektir, korku ve kuşku duvarını aşmaktır, birsamllara uğramamaktır, karaba-sanlara tutulmamaktır, mevsimlik heyecanlarla güdölme-mektir.

İnançla dolu insanın görevi, inancının kesin gereği bağı olduğu Hakikat Düzenini iklim iklim duyurmaktır, dağ dağ yankılandırmaktır. Yanışlara karşı dirençli ol-maktır, tüm kirliliklerden bilgi ile yunmaktır, tüm yaban-cılaşmalardan kitap ile arınmaktır, sabırla çekilmektir, şifasız kavgalardan.

İnançlı insanın işi geceleri gündüz gibi bilmektir. Uy-kusuzluklarla dinlemektir, ölümsüz örneklerle olmaktır, onlarla yaşamaktır, onlarla büyümektir. Yenilgilerden de zaferlerden de ders alarak çıkmaktır. Gösteri ve propo-ganda tuzağına yakalanmamaktır. Aldatan kalabalıklara kanmamaktır.

İnançla donanmış kişinin görevi önde gitmektir. İler-letmeyen, geri bıraktıran ve eskiten yöntemlere baş kal-dırmaktır. Çağ içinde insanımızın hangi koşullar içinde

olduğunu bilmektir. Kendi toplumunu tanımaktır, kendi insanının tutkularını, çilelerini duymaktır. Kutlu Haberi çağın araçlarından da süratli bir biçimde gitmediği yere götürmek, onu bekleyene ulaştırmaktır.

Silahı inanç olanın işi, çirkinle döğüşmekten önce güzeli getirmektir. Yalanı yıkmadan evvel doğrunun yıkılmaz yapısını kurmaktır. Zorlu mevsimlerde ayakta durmaktır. Cepheleri bırakmamak, bozgunlardan ürkmemek. inanç savaşçısının kutsal ödevidir.

İnançlı olan üstün olmak zorundadır. Verilecek bir düşünce savaşında bütün başarıların sahibi olmak borcundadır. O, barış için savaşın, barış dönemlerini uzatmanın, bu dönemlerde inanç düşüncesini en uzak sınırlara götürmenin sorumluluğunu taşıyandır. Bu sorumluluğa ermek için inanç düşüncesini bütünüyle kavramayı ve onu yaşama ahlakına ulaştırmayı vazgeçilmez bir, uğraş haline getirendir.

İnanç insanı, hemen bütün vakitlerinde bütün bir İslâm Milleti ile birlikte olacaktır. O, bütün bir müminler coğrafyasını her an gözünün ve gönlünün önünde tutacak ve bu coğrafyayı evinin içi gibi bilecektir.

O, dalga dalga bütün bir ümmetin yüreğine yayılabilecek bir zihin, gönül ve davranış terbiyesine sahip olacaktır. O, engin bir gönül yürüyüşüyle insanlık toprağını İslama hazırlayacaktır. Mümin insan, bir gönül kazanmak için engin fedakârlıkları üstlenebilecek bir aşka, bir yüceliğe tırmanacaktır.

İnanç insanı, evrenin, insanlığın ve çağın nabzını ellerinde tutup, nerede olursa olsun insanla ilgili olarak ortaya çıkacak sorunları izlemek suretiyle, bunu kendi dünyaya görüşü çerçevesi içinde kıymetlendirecektir.

İnanç insanı, ancak cemaatle değer bulur, anlam kazanır. Cemaat, kendi şartları içerisinde bir ordudur. Bu nedenle cemaat de kendi yapısında ileri bir disiplin ister. Cemaat dışı kalmak demek, cephe dışında kalmak demek tir.

Yerli düşüncenin temeli inançtır. İnançla İslam inancını kasdetmekteyiz. Düşünce, tarihsel verilerini inançla geldiği çağlarda ortaya koymuştur. Çağın insanı ısrarla geçmişteki inanç büyüklerinin her gün yenilenen anıtsal bildirilerine koşmaktadır. Düne kadar önemini sürdüren yerli düşünce şimdilerde suskunluk günlerindedir. Dün devlete öncülük eden düşünce, bugün kendi içinde bir takım modernist ve akılcı eğilimlerin yozlaştırıcı müdahalelerine muhatap olmaktadır. İslam inanç ve düşüncesinden ödün verilmeye başlanılan günlerden beridir, acımasız tut-saklıklara boyun eğilmektedir.

Yoz bağırıların, acemi haykırıların, siyasi amaçlı sloganların gürültüsünden, soylu kalemlerin, düşünürlerin diriliş çağrıları duyulmaz olmuştur.

İnanç insanı kapitalist ve marksist esintilere cevap bulmak yerine, kendi düşünce ve görüşlerini yozlaşmalardan kurtaracak, onu yeniden kuracak ve insana kazandıracak bir düşünce düzeyine ermelidir.

Beklenen çağrı, İslam insanının çağrısıdır. İslam düşüncesinin bütün gerekleriyle yerine getirildiği bir ortamda, kapitalist ve marksist yerleşmelerden söz etmek anlamsızdır.

İnançlıların sitesinde sanrıların yeri yoktur. Seçkin bir model olma yolundakiler yerli düşünceyi özgünlüğe kavuşturmak için özen göstermelidir. Bugünlere kadar hep hakim bir çizgide gelen yönetici düşüncenin, günü müzde nerelerde bulunduğu üzerinde titizlikle düşünülme-

lidir. Yerli düşünceenin geleceği için ortaya konulacak önlemleri, açık seçik önerme zorunluğu vardır.

İnanç erlerinin kuşkularının ve umutsuzluklarının bağışlanmayacağı unutulmamalıdır. İşimiz diri vakitlere doğmaktır. Diriliş düşünce ve eylemini kavramaktır, onun meydan almasını çabuklaştırmaktır.

Bunalımların çağına ve onun insanına Kutlu Kitabın muştusunu iletmektir. İnkârcı öğretilerin eskittiği evrene inançla yeniden uygarlık dersleri vermektir.

Çetin günlerden ve güçlü sınavlardan gelenleriz.

Genç saatlere uyanmak sevdasındayız.

- Büyük kavgalardan ancak inançla dönen Evs'liler, Hazreçliler gibi ileri atılımlara hazırız.

Bir Akabe sözleşmesidir sözleşmelerimiz.

Büyük Doğu'nun Diriliş'çi çocuklarıyız.

İnanç Kuşağı, yabancılaşmış bir düzene ve onun uygulama alanına koyduğu tutsaklıklara, gözlerini açtığı günden beri yüreğinde sürekli ve aşılmaz bir savaş bilinci oluşturmakta ve bu bilinçle onurlu bir biçimde doğrulamaktadır.

Tutsaklık düşünceyi doyuran ve güçlendiren bir kaynak gibidir şimdi. Düşüncenin besinleri arasına tutsaklık da katılsa gerektir. İnanç Kuşağının düşün özgürlüğüne olan tutkusu, tutsaklıkla bir kez daha belirlenme olanağına kavuşmakta ve büyük bir anlam kazanmaktadır. Özgür lüğe yetkinlik için, tutsaklık da bir kapı sayılmalıdır.

İnanç Kuşağının batı ve onun yararları adına, konuşturulmadığı dönemlerde, toprak, tarih ve kültür susuzluğundan kavruldu. Her türlü düşünce eyleminden soyutlanan toplumumuz tören ve marş kültürüyle yoğrulmak istendi.

Evren ve evren kadar insana ak uygarlık örnekleri veren doğu, batının anlamlı korkusu yüzünden susturulmaktadır. Batı, insanlığın, insanlık adına taşıdığı değerlerin tümünü doğuya borçlu olduğunun unutulduğu sanısı içindedir.

Aralıksız yıkılmaların yurdu olan batının doğu toplumlarına götürdüğü batılı değerlere bakınız: Sömürü, tutsaklık, açlık, savaş, kin ve kan. Doğu, barışla dinlenecek günlere erdiğinde batı yıkılışını gözlesin. Doğu insanı

neredeyse yokolmaları anımsatacak günlere gelmişse, bu, kuşkusuz hep batıya tutsaklığındandır. Geçici siyasal ve ekonomik yararlar adına sürekli olan bağımsızlığını ve bağımsızlığın getireceği sürekli zaferleri yitiren doğu, şimdilerde çaresizliklere ve giderek de çaresizlik içinde kesin çareye, doğunun ancak doğuyla dirilebileceği çaresine ve tarihsel atılımlara gebe dir.

Tüm doğu uluslarının kaderi, şimdilerde bile, her geçen gün iştahı kabaran sömürgeciliğin ellerindedir. Sömürgecilik bir yanda bütün doğu ülkelerinde, bu ülkeler için yeni sorunlar üretirken, diğer yanda bu ülkelerin maddi ve manevi tüm kaynaklarını tüketmek istemektedir. Doğu uluslarının biçimsel bağımsızlığı, sömürgeciliği beslemekte ve uzun ömürlü olmasını sağlamaktadır. İnsan hakları, bağımsızlık, özgürlük, eşitlik, çağdaşlık gibi kavramlar, sömürgecilerin, ezilmiş, horlanmış ve yoksul doğu uluslarını, yüreklerinden yakalamak üzere, ustaca kullanageldikleri tuzaklardır.

Toplumumuz ve düşünce hayatımız, yarım yüz yılı aşkın bir zamandan beri yalnızca sloganlarla konuşan, sloganlarla yazan, sloganlarla düşünen bir çizgide tutulmuştur. Tarihimizin bu kesiminde toplumumuz, insanlık tarihinin ve evrenin hiç bir noktasında, benzerine tesadüf edilmeyecek bir şekilde, ancak ilkel kavimlerin muhatap olabileceği bir kültür ve dünya görüşü politikasının bağıslı haline getirilmek istenmiştir. Yine bu dönemde, tarihimize, inancımıza, kültür ve uygarlık dünyamıza ait, bir ulusun yeniden dirilişini hazırlayacak ve o ulusun şahdamarı sayılabilecek değerleri, slogancı kültür ve düşünce politikasının yüz kızartıcı saldırılarına uğramıştır.

Doğulu bir toplum olan toplumumuz bütün bu kültürel ve siyasal baskılardan, tarihsel bir düşünce birikimiyle

le ayrılmanın arefesindedir. İnsanımızın umudu, geçmişte olduğu gibi günümüzde de kendi toprağının öz suları ile büyüyecek olan İnanç Kuşağındadır.

İleri tutkuları sürekli ve sonsuz devlet tutkusu olan İnanç Kuşağı erleri kendi yurtlarında, şimdilerde düşünce bağımsızlığını geri getirecek inci vakitlerin önündedirler.

İnanç Kuşağı zümrüt bir kuşaktır, geçmişten geleceğe kutlu sancılar taşımaktadır, önsüz ve sonsuz gerçeğin çağlardan çağlara geçen pırıltılı örnekleri olma yolundadır. İnanç düşüncesi ve onun devleti, hayatına inancı ve düşünceyi katık ettiği sürece üstündür ve evrenseldir. Kapitalizmin ve Marksizmin meydan aldığı şimdilerde ise insanımız, yabancı sloganların öldürücü buyrukları altındadır.

Özgün ve özgür düşünceyi içine alan bu batıcı buyrukların, İnanç İnsanının yavuz sesiyle tersyüz edileceği unutulmamalıdır. Bir ulusun çocukları, düşünce tutsaklığının kanıksandığı bir düzeye getirilmişse o ulusu, geleceğe götürecek başka bir şeyi kalmamış demektir.

Toplumumuz ve insanımız, zorlu tarih sınavları veren inanç oymağı çocuklarından, erdem mektebinden geçenlerden, göksel coşkularla yürüyenlerden, lekesiz şafaklara tırmananlardan, güneşle kucaklaşmanın sevdasını çekenlerden, çile ve umudu uğraşlarına azık edenlerden diriliş haberi beklemektedir.

Gelecek, İnanç Oymağı oğullarınındır, kızlarınıındır.

Sabır onların yorulmaz binekleridir. Onlar, tarih toprağını gençleştirecek, değer yargılarını yitiren insanlığı, hasretini çektiği değerler iklimine götürecek olanlardır.

İnanç Kuşağının yazgısı, çetin mevsimlerle büyüektir.

Yeniden düşünce ve tarih anıtını yükseltmek, evrende bir kara bulut olan erdemsizliği kaldırmak, insanlığın dünyasına yanılmaz ve aydınlık kanıtlar sunmak onların kutsal görevidir.

İnanç Kuşağının önüne çıkarılan her engel, yeniden başlayacak bir düşün kavgasının çıkış noktasıdır. Bu kuşağın sürekli eylemi ise, yerli düşüncenin siyasal kaygıların ötesinde bütünlüğe kavuşturulması eylemidir. Onu başarıya götürmeyecek uğraşlar hastalıklı uğraşlardır.

Dün görkemli bir uygarlık kuran toplumumuz, bugün batılılaşmanın getirdiği boşınanları kovmakla güç kazanacaktır.

İnanç Kuşağı benciliklere adaydır. Toplumumuzu benciliklere götürecek düşünce, şimdiye kadar en ilkel saldırılara karşın, direncini yitirmemiş ve yabancılaşmalara uğramamış İslam düşüncesidir.

İslam İnancıyla muştulananlarız.

Engin sorumluluklara hak kazananlarız. Yabancılaşmalara baş kaldıran soyluları. Usanç nedir bilmeyiz. Varlığımız, yeni bir dünyanın hamuruna mayadır.

Kutlu düşünce savaşında zaferle gönenmektir umudumuz.

BİR İNANÇ TOPLUMUNA DOĞRU

Başlangıcından günümüze gelinceye kadar, kendine özgü hiç bir düşünce ve değer disiplini ortaya koyamayan çağdaş uygarlık, giderek, insanlığı bir sorumsuzluklar ülkesine yerleştirmek suretiyle geri çekilmeye hazırlanmaktadır.

Yeryüzündeki bütün toplumları sürekli bunalımlara iten, bu toplumların özgün kültür ve uygarlık anlayışlarını yıkarak, etkinliklerini ortadan kaldıran, ekonomik ve siyasal özgürlükleri yağmalayan, sosyal gürültü ve patlamaların çağı, ömrünü tamamlamak üzeredir. Çağdaş uygarlığın şimdiye kadar insan adına bir sorunu olmamıştır. Bu uygarlığın karakterinde, daha çok yığınlara dönük ilgiler ve politikalar yer almaktadır. Kaldı ki, başıboş, çılgın, serüvensever, karaduygulu, nihilist yığınlar da çağdaş uygarlığın meşru ve doğal ögesi sayılmaktadır. Bu uygarlığın tasarıları, çoğunlukla yığınların nasıl doğacağı, nasıl besleneceği, nasıl kullanılacağı ve sonra nasıl öldürülebileceği yolundadır.

İnsana ve insanlığın değerlerine karşın, ileri bir düzeyde bulunan teknoloji adına, çağı belirleyen batı uygarlığı, kendi uygarlık çizgisinde bulunan toplumlara sürekli kan verirken bu çizgi dışında kalan toplumları ise sürekli kan kaybına uğratmaktadır.

Çağdaş anlayışa göre, batı uygarlığına eleştirisiz katılan ve bu uygarlık kurumlarından kendi toplumunun ya-

pırsıyla çatışıp çatışmadığını araştırmadan, doğrudan doğruya alıntılar yapan bir toplum ancak yaşam hakkını alabilmektedir. Aksi halde bir toplumun, çağın bugünkü siyasal koşulları içinde boy vermesi zor olmaktadır. Bütün bunlara karşın, kendi tarihsel kökeninden ayrılarak, temel kurumlarını alıntılara göre belirleyen ve bu yolla güç kazanan bir toplum örneği bulmak da olanaksızdır.

Bu çağ, sosyal ve siyasal bunalımların, her türlü sömürgeciliklerin, inanç ve düşünce yoksulluklarının, barış özlemlerinin, sonsuz ruhi bunalımların ve anarşizmin harman olduğu bir çağdır. Bu çağ, getirdikleriyle insanı boğan bir çağdır.

İnsana kişiliğini ve yaradılış ödevini, inanç ve düşünce değerlerini unutturan ve onu kendi maddi değerlerinin tutsaklığında istediği yönde ve basit bir gereç gibi kullanan çağın, yeni dirimlere hazırlanan insanlığın soluğu karşısında bir savunuyu dayanağı bulabileceği söylenemez.

Çağdaş teknoloji, aklın sınırlarını zorlayan buluşlarını, insan hayreti önünde sergilemektedir. Kaldı ki teknolojinin bu buluşları da insan aklının ürünleridir. İnsan, kendi aklının ürünleri karşısında akıl almaz bir tavır içerisinde bulunmaktadır. İnsan, kendisine akıl gibi eşsiz bir nimet kazandıran Tanrı'yı yüceltmek ve ululamak yerine, aklın ürünlerini yüceltmekte ve ululamaktadır. İnsan, yaptıklarının önünde eğilmektedir, yaptıklarına hizmet etmektedir. Modern çağda da, cahiliyet çağındaki gibi insan kendi yaptığı putlara tapmaktadır. Çağdaş olmak demek, insanın sayısız putları olması demektir. İnsan, akıl yetisinin hakkını verebileceği, kendi ürettiklerinin kulu olmayacağı, teknolojiye köle olmaktan çıkıp, onu kendi hayrına kullanabileceği, modern uygarlığın putları ve put kavramları karşısında kendisini koruyabileceği bir insan düzenine

ve insan uygarlığına gönül vermek borcundadır. Çağdaş uygarlık insanı, bir düzen fikrine karşı bağımsızdır. İnsan, her şartta bir düzen gereksinmesi duyabilmelidir.

İnsanlık, bugün sevginin, inancın, barışın, kardeşliğin susuzluğundadır. Temel işlevini yitiren çağımızda, insanlık, bu değerlerin serabıyla oyalanmaktadır. İnsanlığın sorunlarını yanıtlamak yerine süreğenleştiren bu çağ uygarlığı, neredeyse ilkel uygarlıkları anımsatacak bir uygarlıktır. İnsan ve giderek onun toplumu dünden çok bugün daha büyük gereksinmeler içinde bulunmaktadır.

Şu kadar zamandır toplumumuz, bir bunalımlar uygarlığı olan bu ilkel uygarlığa ayak uydurma çabaları içerisindedir. Toplumumuza yön vermesi zorunlu olan tarihsel ve kültürel yöntemleri hafife alan, bir düşünce hafifliği egemenliğini sürdürmektedir.

Çağdaşlık adına kendi toprağından ayrılan toplumu-
muz bir türlü oturacak sağlıklı bir düzeye çıkabilmiş değildir.

Bütün toplumsal felsefe ekollerinin, çağın ve çağ uygarlığının anlamsızlığını, bu çağ uygarlığının yalnızca bir maddi değerler dünyası kurmaya çalıştığını, insanlığın geleceğini büyük çapta bir çıkmaza soktuğunu, insanlığın bu çağın getirdiğı bunalımlardan ancak dinsel ve düşünsel öğretilerin ışığıyla aydınlığa çıkabileceğini ısrarla önerdikleri günümüzde, toplumumuzun batı ve onun eskiyen uygarlığı ardında ömür tüketmesini anlamlandırmanın güçlüğü ortadadır. Çağdaş düşüncenin onaylamadığı ve kıyasıya eleştirdiğı çağdaş teknoloji ve uygarlık kurumlarını, batı ve doğu uluslarını belirleyen temel yapı farklılıklarını hesaba katmadan almış olmamız, hesabı güç verilir bir yanlış olarak kalacaktır.

Toplumumuz örnek ve büyük bir uygarlığın varisidir. İnsanımız, bu örnek uygarlığı kuran toplumu İslam düşüncesi ve onun yabancılaşılmaya karşı dirençli kurumlarıyla belirlemiştir. Bu büyük tarihsel gerçeğe karşın toplum yapımızı yabancılaşımlarla ayakta tutmada direnmek, yine tarihsel bir büyük yanılgıdır. Bir toplumun kültür ve düşünce değerlerinin yadsınması ve aşağılanması demek, o toplumun kendisini yadsımak ve aşağılamak demektir.

Büyük kültür ve uygarlıkların besini, büyük ve özgün düşünce hareketleridir. Bir toplum, büyük düşünce atılımlarını, çağın koşullarını da dikkate alarak kendi düşünürleri yolu ile hazırlayacaktır. Düşünürlerimizi çağırarak olan da anıtsal bir nitelik taşıyan tarihsel verilerimizdir.

İnanç ve tarih verilerinin ışığında seçilecek bir yöntemle, toplumumuzun yapısını yeniden belirlemek ödevimizdir. Batı örneği bir toplum biçiminde ısrar edildiği sürece tutarsızlıklar ve yozlaşmaların önüne geçilemeyecektir. Toplumumuzun kendisine yabancılaşıması batılaşma ile başlamıştır. Batılaşma düşünce hayatımızda materyalist kişiliğiyle karşılanmış ve o çizgide yol almıştır. Bu arada materyalizmin marksizm için en elverişli bir ortam olduğu hesaba katılmamıştır. Günümüzde toplumumuz, diğer toplumlarda olduğu gibi, temel kaygıları ortak olan çağın bugünkü ekonomik ve siyasal düzenleri kapitalizm ve marksizmin açtığı yaraları sarma savaşıdadır.

Bu ağır koşullar içinde insanımız, ancak yerli düşünce çizgisinde toplumumuzun dirilişini selamlayacak olanakları bulabilecektir.

Yerli düşünce, temeli inanç olan bir teori ve pratikler sisteminin bütünüdür. Toplumumuzun tarihsel özlemi, bir inanç toplumu ve onun ürünleri doğrultusundadır.

Çağımız, insanı, hangi öğretiyeye, hangi kültüre bağlı bulunursa bulunsun, kendi özgün kültür çevresinden koparak, çağdaş kültür içinde eritmektedir.

Sevgiyi, sabrı ve fedakârlığı uğraşlarına azık etmiş Hakikat İnsanı, yeryüzünde insani bir düzeni gerçekleştirebilme için, her şeyden önce bütün iç ve dış öğeleriyle ve en çarpıcı örnekleriyle, İslam kültürünün biçimlendirdiği bir topluluğu, bir cemaati gerçekleştirmek zorundadır.

Evren, sürekli manevi ve ruhsal bir deprem içinde bulunmaktadır. Çağ, insana yığıl veren sarsıntıların üreme alanıdır. Doğada, güzellikler üstüne yıkıntılar yerleştirilmektedir. Sosyal, siyasal ve ekonomik yapılar çözülmekte ve kendilerini yenileyememektedir. Dün toplumları koruyan disiplinlerin, günümüzde bir işlevi kalmamıştır. Geleceği endişe içinde gözleyen insan kendi kaderi ile başbaşıdır. İnsanın üzerinden kalabalıklar akmaktadır. Çağdaş düzenler, ya kalabalıkların sınır ve ölçü tanımayan mevsimlik eğilimlerine göre vaziyet almaktadır, ya da totaliter düzenlerde olduğu gibi kalabalıklar, ağır baskı araçlarıyla sindirilerek yönlendirilmektedir.

Çağa egemen olan maddi kaygılardır. Bu ortamda çıkarıcılık, kalabalıkların tek öğretisi haline gelmiştir. İnsan, dünya gözü ile bir kıyameti yaşamaktadır. İnsanlar birbirlerine yabancıdırlar, birbirlerine uzaktırlar. Günümüz ekonomileri, insanı had safhada bir bireyciliğe mahkum etmişlerdir. İnsan, ne kendisinin, ne de yekdiğerinin sevincini ve ızdırabını duymamaktadır. İnsani yetilerini yitiren insanda, dayanma gücü kalmamıştır. Şimdi o, hiç değilse fizik olarak yaşayabilmek adına büyük bir savaş vermektedir. Çağımızda, insan ve değerlerini konu edinen düşünce alanları bile, ekonomik düşüncelerin işgali altındadır. Bireysel ve toplumsal değişme ve gelişmeler, yalnızca ekonomik açıdan değerlendirilmektedir.

Çağ için insanın nasıl yeri ve önemi yoksa, insan için de çağın böylece yeri ve önemi yoktur. İnsan kendi başına yaşamaya itilmiştir. Çağ, insanla savaşılmaktadır da insan henüz karşı koyma gereğini bile duymamaktadır. Çağın gürültüsü içinde insanın arayan sesi duyulmaz, yeri bilinmez olmuştur. İnsan, eşyayı buyruğu altına alma niteliğini yitirdiğinden bu yana güdülmektedir. Evrensel bir salgın, tüm doğal oluşumları tehdit etmektedir. İnsan beraberinde getirdiği değerleri, geleceğe götürmekte özgür değildir.

İnsan, eşya ekonomilerinin oyuncağı haline getirilmiştir. İnsan, büyük bir yalnızlığa doğmakta, büyük bir yalnızlığı yaşamakta ve yalnızlık içinde ölmektedir. Birey, aile, toplum ilişkileri, saygınlığını ve anlamını yitirmiş ve bu ilişkiler yerini üretim, tüketim ilişkilerine bırakmıştır.

Çağ, insanlığa bir takım kuramlar önermektedir. Bütün uluslar, yarınlarını bu ortak kuramlar etrafında belirleme kavgası vermektedirler. Bu durum da, ulusların belirgin özelliklerinin yitmesine, ulusal değerlerin çürümesine, uluslara güç veren yapısal organların, yerini, çağın getirdiği teknoloji kurumlarına bırakmalarına neden olmaktadır. Böylece özgün yapı biçimleriyle, yabancı kurumlar arasında içten bir uyumsuzluk, yani yabancılaşıma başgöstermektedir.

Çağ ile birlikte gelen kurumlar, insanı, yaradılışına ters düşen eylemlere ve yaşama biçimlerine çağırmaktadır. Teknolojinin getirdiği sosyal ve ekonomik koşullar içinde insanın kendisiyle bile barış içinde bulunması olanağı kalmamıştır. Çağımızda savaş nasıl anlamını yitirmişse, barış da aynı şekilde anlamını yitirmiştir. Savaşlar da, barışlar da ekonomik egemenlikler adına yapılmaktadır. Ekonomik egemenlik kavgaları teknolojinin insanlığa zulmüdür. İnsanın mutluluğu bir daha dirilmemek üzere öldü

rülmüştür. Kimsesiz kalan insan için mutluluk, bir ülküdür şimdilerde.

İnkâr, intihar, umutsuzluk, kargaşa, korku, konfor modern uygarlığın hastalığının bağırان işaretleridir. Çağ, her insanın yüreğine çözümünü getiremediğı bin bir sorun yerleştirmiştir.

Çağdaş öğretiler bütün bir insanlığı sloganlarla avutmak istemektedirler. Hemen bütün ülkelerde slogancılığa karşı muzdarip insanın tepkisi büyümektedir. Ne ki, bu tepkinin de tutarlı bir dayanağı bulunmamaktadır. Dün, Tanrı'yi, dini ve kutsal olan bütün değerleri inkâr eden ve kendisine bir çıkış yolu arayan insan, giderek, gönlünü maddi olana, teknolojiye, slogancı düzenlere kaptırmış ve fakat burada da yeni putlarının zulmüne uğramıştır. Bu aşamada insan hazin bir serüven içindedir. O, ne maddi olana ve ne de manevi olana tam anlamıyla bir türlü inanmamaktadır. Bu karanlık tablo, çağdaş siyasal ve ekonomik düzenlerin eliyle çizilmiş bir tablodur.

İnsanın bir insan düzenine özlemi vardır, gereksinmesi vardır. İnsan ve insanlık bir şifa haberi, bir kurtuluş ve özgürlük bildirisi beklemektedir. İnsan, bu haberin coşkusu ile doludur. Bir yeni uygarlık muştusu, bir büyük değişim ve dönüşümün sancısı yüreklere yürümektedir.

İnanç Kuşağı erlerinin yeryüzüne dağılarak, insanlığa öğretecekleri çok şeyler vardır. Onlar, Kutlu Kitap Kur'anın muştusunu insanlığa sunacak olanlardır.

Kur'an ki, insanı, aileyi, toplumu, inancı, düşünceyi, kitabı ve bilimi aziz kılmış ve inananlara bunlara saygıyı emretmiştir. Kur'an öğretisinde birey, toplum ve devlet bir bütündür. Bu öğretinin teklif ettiği düzende, insanlar birbirlerine hizmet için yarış halindedir. Yine bu düzende

devlet insana, yürek atışlarını duyacak kadar yakındır. İnsan ise devleti her an yanbaşında görmenin güvencesi içindedir. Bu devlet anlayışında, toplumun yani cemaatin olağanüstü bir yeri ve önemi vardır. Cemaat ise, insanı korumak ve kollamakla yükümlü bulunmaktadır. Bu devlet anlayışı, inananları kardeş saymakla, bir kardeşler toplumu ve giderek kardeşlerden kurulu bir yüce devleti gerçekleştirmek istemektedir. Bu toplumda, sosyal ve ekonomik seviyesi ne olursa olsun, insanlar arasında bir ayırım yoktur. İnsanı horlama ve aşağılama yoktur. Bu toplum bir büyük denge toplumdur. Bu toplumda insanlar hiç ölmeyecekmiş gibi dünya, yarın ölecekmiş gibi ahiret için çalışırlar, kendileri için istediklerini başkaları için de isterler. Bu toplumda lüks ve israf, sömürü ve çıkarıcılık yasaklanmıştır. İnanç insanı, şimdi bütün bu kutlu ilkeler doğrultusunda belirlenecek bir düzeni algılamaktadır. Kütüphaneleriyle tarihe malolmuş bir uygarlığın çocukları, her türlü yabancılaştırmalardan arınarak, yeniden kitabın dünyasına dönmektedir.

Kurduğu her kenti ve girdiği her coğrafyayı, büyük bir kültür ve uygarlık merkezi haline getiren bir dünya görüşünün, bugünkü bağlıları da bulundukları toprakları bu kültür ve uygarlık verimleriyle bayındır hale getirmek savaşındadır. Özellikle doğu'lu uluslar, doğu sabahlarının tazeliğiyle doğruluyorlar, Batı karşısında kişiliklerini oluşturuyorlar. Doğu, kendi ikliminin batı tarafından kapatılan kapılarını inançla açıyor.

İnanç uygarlığının, tarihin ve kutlu toprakların, soylu ve aydınlık insanı, kendisine bağışlanan ilâhî Emanetin sorumluluğuyla bilinçleniyor. Kutlu Emanet, gelecek kuşaklara ulaştırılmak üzere sahiplerinin ellerindedir, yüreklerindedir. Toprakta ve ışıklı zihinlerde utku filizleniyor.

Evren adına, insanlık adına, Hakikat adına, savaş ve barış adına, çağın en büyük sınavını doğu ulusları verecektir. Doğu uluslarının bilinçlenmesiyle, yeni bir yaşam soluğu da gelecektir.

Tarihi aklayan ak yüzlü insanlar yurdu, Orta Doğu. Asya, Afrika... İnanç, erdem, güzellik, sevgi ve eylem coğrafyası umut toprakları...

İnsanlığın ay yüzlü öğretmenleri... Bilim erlerini büyüten güneş ülkeleri...

Şimdi söz, «kalem uygarlığı» çocuklarıdır. Kalem'den kitaba, kitaptan insana, insandan doğu iklimlerine, doğu iklimlerinden bütün bir evrene ulaşacak bir düşünce eylemi çizgisi üzerindeyiz. Uygarlığımızın harcını kalemle-
rimizle hazırlayacağız. Ölümü çağıran makine sesi, yerini dirilişi çağıran kalem'in çağrısına bırakmaktadır. Geleceğin en etkin silahı kalem'dir. Seçkin insan, kalem'in ürünüdür. Seçkin insan, bütün bir insanlığın güvencesidir.

Mürekkep, petrol gibi, kan gibi önem kazanmaktadır.

Dün, İncancı devlete götüren kalemdi, Kalem'in oluşturduğu kurumlardı. Bugün de devleti yineleyecek olan kalem'dir.

İnsan, kalemin sesine karşılık vermek zorundadır.